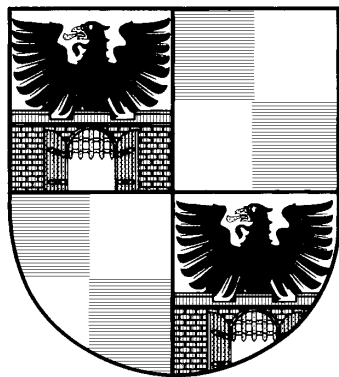
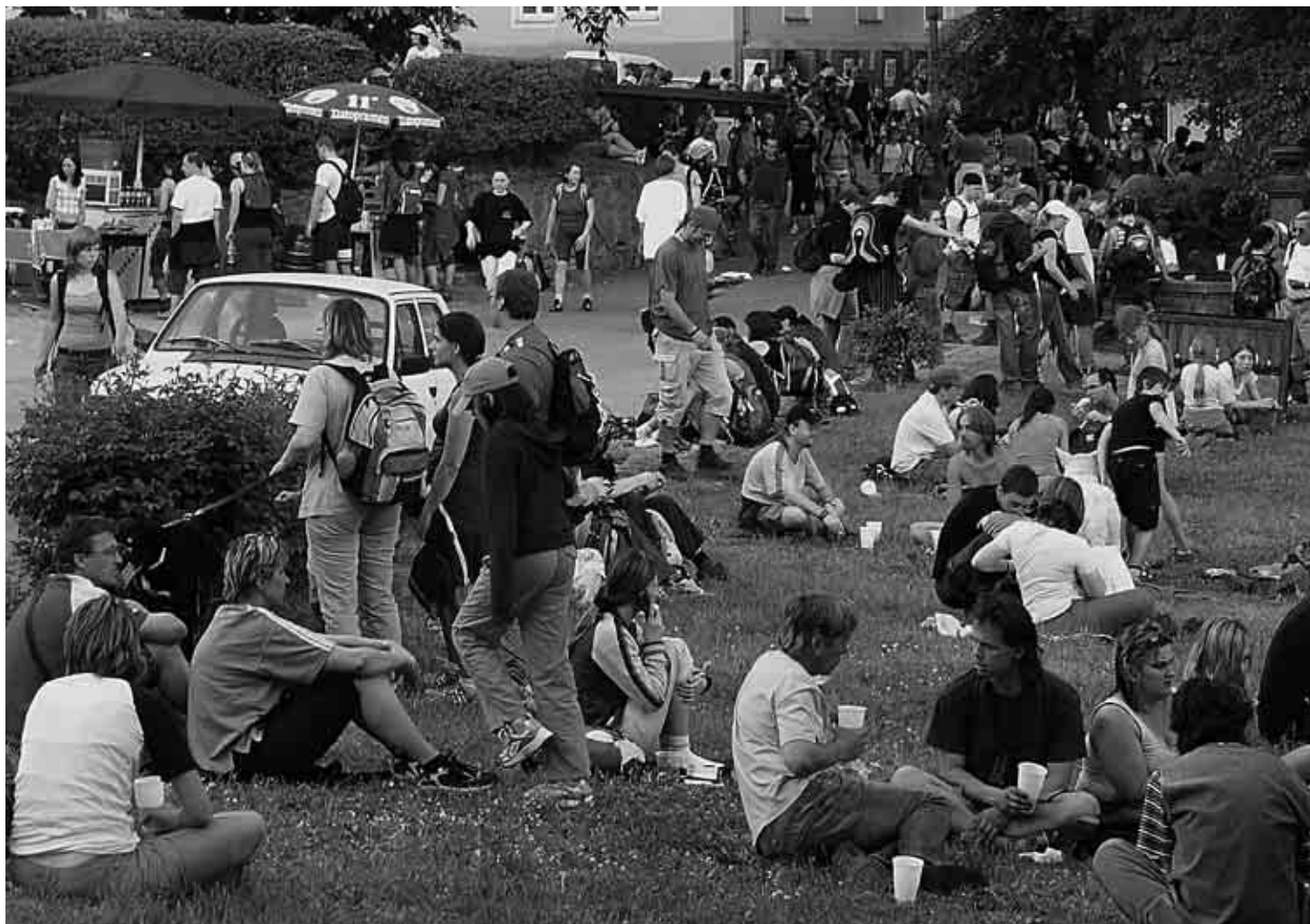

Náš domov

číslo 218

červen 2008

Konečně v cíli. Tak za rok opět zdraví došli

Střípky ze 43. ročníku pochodu PRAHA-PRČICE

Trochu čísel úvodem

Na 43. ročník pochodu Praha-Prčice, ale i odjinud, vyšlo v sobotu 17. května po 17 trasách úctyhodných 18 627 pochodníků, po 4 dalších trasách vyjelo 977 cyklistů a po třináctikilometrové trase z Miličína se do Prčice vydalo 64 vozičkářů a jejich průvodců (dvakrát víc než loni!). Celkem se tedy do Prčice pro světle modrou botičku letos vydalo **19 668 turistů**. Je to sice o půl tisícovky méně než loni, ale na Sedlec-Prčici a jeho jedenapůl tisíce trvale žijících obyvatel je to návštěvníků až dost. Zvlášť, když do Prčice nepřišli jen registrovaní účastníci pochodu, ale pohybovalo se tu jistě také pár tisíc dalších lidí jakkoliv s pochodem spojených. Ale zpět k těm, kteří si šli pro botičku: Jen z Prahy, trasu dlouhou 70 kilometrů, se rozhodlo jít 365 odvážlivců. Nejvíce pochodníků – 4100, se vydalo z Votic, a to tzv. dětskou trasou dlouhou 23 km. Z Olbramovic na 26 km odstartovalo

3589 účastníků a ze Střezimíře stejně dlouhou trasou vyšlo 3373 pochodníků. Nejméně účastníků – 62 – odbavili na startu 43kilometrové trasy v Táboře. Opět se potvrdilo, že delší trasy pochodníky tolik nelákají. Přesný počet těch, co došli do Prčice po určených trasách, se neví, ale podle počtu vydaných botiček do cíle celkem dorazí vždy víc jak 95 % startujících.

Organizace pochodu

je zajišťována **KČT Praha, odborem Praha-Prčice** a věře, že to není žádná legrace. Aby vše klapalo, je třeba zkoordinovat kolem 300 lidí. Ani letos nebyly na organizaci pochodu žádné vážné stížnosti. Přibýly dvě pěší trasy a jedna cyklotrasa. Více tras už organizátoři v budoucnu neplánují, ale chtěli by některé z nich prodloužit na 35–40 kilometrů, aby pochod neztratil dálkový charakter. Kratší trasy by měly zůstat vyhrazeny spíše dětem a seniorům.

Vše o pochodu, o jeho historii, pravidlech, počtech účastníků v jednotlivých ročnících i sponzorech si můžete přečíst na webových stránkách www.praha-prcice.cz.

pokračování na straně 3

Vybíráme z obsahu:

- Asante znamená děkuji 6
(o besedě s Lejlou Abbasovou)
- Okrskovou soutěž vyhráli opět 8
sedlečtí hasiči
- Derby 2008 – program dne 9
- Po pečení chleba se vydáme do přírody 10
- Vyšel sborník Český Merán 11
ročník 2008
- Běh proti rakovině se konal již po desáté 15

Z jednání rady města

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 6. 5. 2008

Schválila:

- úpravu části pozemku pč. 30 v k.ú. Měšetice spočívající v prodloužení zatrubnění a urovňování terénu
- schválila příspěvek města na kulturní akce letošního ročníku Podblanického podzimu ve výši 15 000,- Kč z kap. kultura
- příspěvek na nákup materiálu ve výši 5 540,- Kč organizátorům letošního ročníku Běhu naděje
- schválila rozšíření smlouvy o pronájmu nebytových prostor dle požadavku pojišťovny Kooperativa a.s.

Stanovila:

- postup při řešení stížnosti občanů na volné pobíhání psa po veřejném prostranství
- prodejní cenu u propagačních předmětů – nákupní cena + 20% navýšení

Doporučila:

- zastupitelstvu města schválit odkup části pozemku pč. 988/5 v k.ú. Prčice v Jezerské ulici pod komunikací

Vzala na vědomí:

- informaci zhotovitele M. Cihelky o zahájení stavby NN na pozemku 73/1 v k.ú. Přestavky u Sedlce – hřiště Přestavky

Zamítla:

- žádost o pronájem pozemku u DPS k umístění plechové garáže

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 14. 5. 2008

Rozhodla:

- o zadání projektu na vyřešení splaškové a dešťové kanalizace v Sedlčanské ulici
- na základě provedeného výběrového řízení o zadání projektu na Sportovní park Prčice firmě RAVEN

Schválila:

- úhradu ceny materiálu na zabezpečení dětského hřiště v osadě Sušetice
- udělení licence k provozování veřejné osobní linkové vnitrostátní dopravy firmě CONEX Praha, s. r. o., U Seřadiště čp. 675. 101 00 Praha 10 - Vršovice
- zadání odborného posouzení stavu komínů
- smlouvu o zřízení věcného břemene za úplaty spočívajícím v uložení el. kabelu na pozemcích města par.č. 494/3, 493, 757, 757/2, 761 a 771/2 v k.ú. Jetřichovice
- záměr oprav kapliček v k.ú. Přestavky z příspěvku odboru památkové péče MěÚ Sedlčany a MAS Krajina srdce
- kladné vyjádření k přestavbě provozovny v Komenského ulici v Sedlci

Stanovila:

- výdaje související s uspořádáním letošního ročníku DERBY – 30 000,- Kč

- paušální částku 100,- Kč za pronájem veřejného prostranství 17. 5. 2008 pro občerstvení p. Kouckého

Jednala:

- o provozním řádu sběrného dvora a odkládání velkoobjemového odpadu
- o podmínkách dlouhodobého pronájmu pozemku č. 25/1 v k.ú. Nových Dvorech
- o programu pátého zasedání Zastupitelstva města Sedlec-Prčice

Odložila:

- rozhodnutí k nápravě neprůjezdnosti obecní cesty ve Dvorcích
- rozhodnutí ke zhotovení zázemí k uložení železného šrotu pro SDH Sedlec

Doporučila:

- zastupitelům schválit darování části obecního pozemku par.č. 1304 a přijetí daru části pozemku (pod místní komunikací) PK č. k. 1049/1
- zastupitelům schválit koupi části pozemku p.č. 988/5 v k.ú. Prčice – Jezerská ulice

Vzala na vědomí:

- informace starostky ve věci prodeje části pozemku v Šánovské ulici v Prčici, o plánované rekonstrukci komunikace v Uhřické ulici a k závěrečnému účtu města
- oznámení ředitele ZŠ o přerušení provozu v MŠ o letních prázdninách
- informace MěÚ Sedlčany o uzavírcce silnic při Pochodu Praha-Prčice
- informace tajemnice k zákonu o střetu zájmů

Pověřila:

- starostku k podpisu žádostí Krajského úřadu Stř. kraje o vyjádření k udělení licence k provozování veřejné osobní linkové vnitrostátní dopravy u spojů v našem správním území

Zamítla:

- žádost o prodej pozemku č. 25/1 v k.ú. Nových Dvorech
- žádost o poskytnutí příspěvku na MISS Příbramska 2008

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 27. 5. 2008

Rozhodla:

- o zadání projektové dokumentace k územnímu řízení na základě předložené studie firmy S-B, s.r.o., Sedlčany
- o spoluúčasti města na projektu SDH Kvasejovice „Náves volného času Kvasejovice“

Schválila:

- návrh na odkanalizování dešťových vod z Potoční ulice v Prčici
- příspěvek města Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska
- příspěvek města organizátorům celorepublikového běhu do vrhu „Sedlecko-Prčický trháč“
- smlouvu na dobu určitou na zvláštním užívání pozemku pč. 540 v k.ú. Přestavky u Sedlce v souladu se zák. č. 13/1997 Sb.

- souhlasné stanovisko k požárně nebezpečnému prostoru v Zahradní ulici v Prčici
- podání žádosti o grant – Podpora projektu rekonstrukce památníku obětem válek – v Prčici
- žádost o možnosr poskytovat občerstvení na akci DERBY 2008
- podaný návrh na zabezpečení provozu Infocentra o víkendech v letních měsících
- prodloužení smlouvy o nájmu soc. bytu v Sedlci

Jednala:

- o změnách Územního plánu města
- o projektu na úpravu náměstí v Sedlci

Odložila:

- žádost o posouzení a vydání závazného stanoviska k parcelaci pozemků v k.ú. Sedlec

Doporučila:

- starostce zjistit na KÚ podmínky pro udělení výjimky při ukládání sedimentu z Černického rybníka
- zastupitelstvu schválit směnu pozemků v k.ú. Divišovice
- zastupitelstvu schválit úpravu návrhu OZV o dani z nemovitosti
- zastupitelstvu schválit návrh sdružení Regionu Votice na odprodej zůstatkové části plynofikace
- zastupitelstvu schválit žádosti o změnu č. 2 územního plánu města
- stanovisko města k uskutečnění veřejně prospěšných prací jako výkonu trestu pro Probační a Mediační službu v Benešově

Vzala na vědomí:

- výsledky rozboru a analýzy z rybníčního sedimentu z Černického rybníka
- podklady a návrhy na opravu střechy hasičské zbrojnice v Bolechovicích
- informace k závěrečnému účtu Města Sedlec-Prčice a Svazku obcí Čertovo břemeno
- podklady k plánu odpadového hospodaření města
- informace starostky k podané stížnosti na chov zvířat
- informace starostky ve věci darů a koupě pozemků v Malkovicích
- informace tajemnice k organizační struktuře MěÚ a jeho organizační složky

Zamítla:

- žádost Občanského sdružení TŘI o finanční příspěvek na dofinancování výstavby hospice a jeho budoucích provozních nákladů

NABÍZÍME OPRAVY:

- automatické i obyč. pračky
- myčky nádobí
- el. sporáky

VOLEJTE: 737 181 207

P. PETRÁŇ

Uzávěrka červnového čísla je v pondělí 30. června do 11 hodin.

Na příspěvky došlé po tomto termínu nebude brán zřetel.

pokračování z titulní strany

Počasí

bylo letos příznivé, nebylo takové vedro a nepříznivá předpověď – déšť a bouřky – se naštěstí nenaplnila. Pochodníci nezmokli ani na trasách, ani v cíli, a když už někde sprchlo, tak opravdu jen nepatrně. Vydatněji začalo v Prčici pršet až v neděli po osmé ráno, počasí tedy přálo i noční zábavě v parku.

Zdravotní péče

Podle pravidel pochodu jde každý na vlastní nebezpečí a případné zdravotní problémy během pochodu musí řešit sám. Největším prohřeškem proti zdraví bylo, jako již tolikrát předtím, vyčerpání organismu z důvodu nedostatku tekutin! To je až na pováženou když uvážíme, kolik stánků po trati je pokaždé rozmístěno. V cíli organizátoři již několikrát rok zajistili přítomnost profesionálních záchranářů z Asociace samaritánů České republiky, kteří zde letos měli i svůj nejlepší vůz vybavený tím nejmodernějším záchranářským zařízením. Zasahovali naštěstí, kromě drobných ošetření, jen u jednoho vážného případu – srdečního kolapsu šedesátiletého muže. Poskytli mu první pomoc a transportovali ho do nemocnice. Naštěstí měl případ, podle dostupných informací, šťastný konec.

Posádka vozu Asociace samaritánů ČR

Do zdravotní péče bychom měli započítat i „starost“ hygieniků o dodržování předpisů při stánkovém prodeji potravin. Na kontrolu nepřijeli hygienici z vlastní iniciativy, nýbrž na písemnou žádost jednoho pořadatele votické trasy. Ten však jednal z vlastní iniciativy a hlavní štáb organizátorů pochodu o svém záměru vůbec neinformoval. Bylo to letos vůbec poprvé, co zde hygienici, k pramalé radosti prodejců i ostatních účastníků pochodu, kontrolu dělali. Pokuty, které udělili, byly v některých případech nemalé. Díky této kontrole někteří stánkaři své stánky ani neotevřeli a raději z Prčice rychle odjeli.

Věrní

Těch, co se vydávají na pochod do Prčice každoročně, je opravdu hodně. Některé je možné poznat na první pohled podle řady botiček viditelně připevněných všude možně i nemožně. Nejobdivuhodnější z těch, co chodí do Prčice každý rok, jsou pro mne rodiny s dětmi. Jeden z těch věrných bydlí v Horních Měcholupích a je pravidelným účastníkem pochodu od svých 14 let, tedy již 32 let. Teď už je sám tatínkem a chodí do Prčice každý rok se svými dětmi. Před 10 lety vzal s sebou první tehdy tříletou Petru, po dalších třech letech přibral tříletého Fi-

Pravidelný štamgast. Své trofeje si nosí vždy s sebou.

lipa. A nejmladší – Radka – absolvovala první pochod do Prčice také před pěti lety, když jí byly tři roky. Už několik let rodinka nechodí dětskou trasu. Letos výjimečně pochod vynechala nejstarší Petra a to jenom proto, že byla na třídním výletě. Tatínek tedy šel 26 km dlouhou trasu ze Střezimíře jen s osmiletou Radkou a desetiletým Filipem. Maminka se ani tentokrát k pochodu zlákat nedala. Filip i Radka byli v cíli obdivuhodně čilí a říkali, že tentokrát neměli na nohou ani puchýře. Pochod jim prý trval sedm a půl hodiny a to je na ně opravdu úctyhodný výkon. A pak ještě nelitovali námahy a dost dlouho mne hledali, aby mi řekli, že i letos se vydali do Prčice a že zdraví došli.

Ztracení a nalezení

Tento rok se při pochodu ztratili JEN dva pejskové. Jednoho teriéra jménem Tereška hledali jeho zdrcení majitelé dlouho do večera v Prčici i v okolí a jeden asi tak roční zlatý retrívr nezná-

mého jména od soboty pobíhal kolem nádraží v Heřmaničkách.

Veřejný pořádek

při samotném pochodu narušen nebyl, pečlivě ho hlídali policisté, kteří neustále ve dvoučlenných hlídkách procházeli po Prčici a byli i na přístupových komunikacích. Kontrolovali také, zda podnikatelé ve stáncích neprodávají alkohol osobám mladším osmnácti let. Žádný takový případ zjištěn nebyl. Dobře fungovalo stanoviště odjezdů autobusů k vlakům do Heřmaniček a přímých autobusů do Prahy, které přepraví nejvíce účastníků pochodu. Již třetím rokem bylo stanoviště umístěno 300 m od přického náměstí u odbočky na Divišovice a tato změna se osvědčila. Jen těch odpadků všude po zemi nemuselo být tolik, vždyť velkoobjemové koše byly po celém náměstí rozestavěny tak hustě.

Média

Na pochod Praha–Prčice letos už od začátku května několika články upozorňoval Benešovský deník. Věnoval mu pozornost i po pochodu. Celostátní média, jako např. Mladá fronta Dnes nebo Lidové noviny, se o pochodu předem nezmiňovala. Ale hned v pondělí přinesla MF Dnes z pochodu jednak poměrně obsáhlou reportáž své redaktorky, která trasu ze Střezimíře sama absolvovala, a ještě další, celkově informující článek. A následující den, v úterý, v MF Dnes palcové titulky hlásily, že „V Prčici chtěl muž znásilnit dívku“. K pokusu došlo v noci po pochodu při taneční zábavě v přickém parku. Nejhoršímu zabránily kamarádky napadené dívky. Případ šetřila i Policie ČR. Ve středu pak přinesl Sedlčanský kraj hezký dlouhý článek o pochodu, doplněný fotkami, jehož autorkou byla pracovnice našeho Infocentra.

Zajímavosti

Zajímavostí a přímo hrdinských příběhů by se z pochodu dalo napsat hodně. Ať už by to bylo o kterémkoliv z vozíčkářů či o jiných handicapovaných, či jiných handicapovaných pochodníků, nebo třeba o šedesáti osmiletém pánovi, který šel po patnácté do Prčice sedmdesátikilo-

pokračování na následující straně

Báječní muži na vysokých strojích.

dokončení z předchozí strany

metrovou trasu z Prahy, anebo třeba o rodičích pochodujičích do Prčice s dětmi. Přesto letošní doslova atrakcí byli dva zvláštní cyklisté, o kterých stojí za to povědět si víc:

Ti dva budili velkou pozornost všech, kteří je jen zahlédli. Jeli na velocipedech, jak je známe z němých filmů, s předním kolem obrovským, nad kterým cyklista seděl, a zadním naopak malíčkým. První, co mne při pohledu na ně napadlo, že snad není možné bez cizí pomoci z takového velocipedu vůbec sesednout a už vůbec ne na něj nasednout. Nevšimla jsem si totiž malého stupátka na rámu. A nebyla to jen ta nepřehlédnutelná kola, která budila pozornost. O tu se zasloužili i samotní jezdci, neboť pánové byli také stylově oblečeni v dobových oblecích, v bílých košilích s motýlkem a nechyběly jim ani stylové čepice. Když

v Prčici z velocipedů elegantně seskočili, uvědomila jsem si, že musí své stroje dokonale ovládat, aby se na nich vydali do Prčice. A jak jsem se potom dozvěděla, jeli tu nejdelší trasu – z Prahy. Těch 76 kilometrů do Prčice jeli osm hodin. Šlapali poctivě všechny kopce a slezli pouze jednou, to když se omylem dostali na trasu pro pěší, na polní cestu s vyježděnými hlubokými koleji. Odpočívali vždy pouze chvíli v místech kontrol. Delší zastavení měli až v Týnci nad Sázavou, kde museli řešit technický problém s jedním kolem. Fantastické bylo, že pánové po absolvování tolika kilometrů v sedlech zřejmě ne příliš pohodlných kol byli, takřkajíc, jako ze škatulky, což jen podtrhovalo bílé košile a motýlky.

Jeden z těchto elegantních pánů bydlí až v Tanvaldu a starými koly se zabývá již dlouhé roky. Prozradil, že vysoké kolo byl jeho sen, který se mu splnil asi před dvěma lety, když se

mu naskytla možnost koupit jeho repliku za výhodnou cenu. Cena takovýchto kol, které je u nás možné sehnat od několika výrobců, není totiž malá, stojí 30–50 tisíc korun. Druhý fešný pán je ze Senohrab a svoje kolo si dal dohromady sám. Jezdí na něm také asi dva roky a nápad jet na něm do Prčice byl jeho. Z Prčice odjeli pánové také na svých kuriózních kolech. Chtěli dojet až do Benešova a odtud teprve použít vlak, ale jak jsem se později dozvěděla, děš je přinutil nasednout do vlaku už dříve.

Jestli pánové zvažují účast na mistrovství republiky v jízdě na historických kolech, které je prý letos ve Velké Bíteši, a pak případně na mistrovství světa ve Velké Británii, neprozradili. Zřejmě nejsou ještě rozhodnutí ani neví, jestli se ještě někdy na svých historických replikách vydají do Prčice.

Marie Kovalová

ZPRÁVY Z RADNICE

Na městský úřad můžete volat i z mobilu

Městský úřad Sedlec-Prčice se v rámci zkvalitnění služeb rozhodl zavést mobilní telefonní linku. „Vycházíme tak vstříc těm občanům, kteří nemají k dispozici pevnou telefonní linku a potřebují si své záležitosti na městském úřadě vyřídit telefonicky, přičemž cena hovoru by měla odpovídat cenám, které zaručuje váš mobilní operátor,“ říká tajemnice úřadu Jana Typtová.

Telefonní číslo na MěÚ Sedlec-Prčice je **722 128 780**.

—red—

ŘIDIČI POZOR!

Nutná výměna osvědčení Profesní způsobilosti řidiče

Výměnu OPZR stanoví dle zákona č. 247/200 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 374/2007 Sb.

Výměna se týká všech držitelů osvědčení způsobilosti řidiče, kteří vlastní řidičská oprávnění skupin: C, C1, C + E, a D1, D, D1 + E, D + E.

Zažádat o výměnu stávajícího osvědčení za Průkaz profesní způsobilosti řidiče je nutné **nejpozději do 30. 9. 2008, a to i tehdy, když stávající osvědčení platí déle než stanoví tento termín.**

Občané Sedle-Prčice mohou požádat o výměnu na **MěÚ Sedlčany, odbor dopravy – řidičské průkazy**. Adresa je Nádražní ulice 336 (vedle pošty).

Žadatel se prokáže:

– platným občanským průkazem

- řidičským průkazem
- a dále předloží platné Osvědčení profesní způsobilosti řidiče, případně potvrzení o výuce v rámci pravidelného školení nebo o úspěšném vykonání zkoušky k řidičskému oprávnění skupiny C, C1, D, D1, C + E, D + E, a D1 + E v období 6 měsíců před podáním žádosti.
- Dále předloží 1x foto 35mm x 45mm.

Vzhledem k tomu, že se jedná o zcela nový průkaz, vybírá se **správní poplatek 200,- Kč**.

Povinná výměna starších typů řidičských průkazů

Povinná výměna starších typů řidičských průkazů je časově rozložena do termínů uvedených v následující tabulce:

Typ ŘP	Vydáván od – do	Návrh povinné výměny do
Typ 1–3	1. 7. 1964 – 31. 12. 1993	Od 1. 1. 2008 neplatný ŘP – výměna zpoplatněna 50,- Kč
Typ 4	1. 1. 1994 – 31. 12. 1996	31. 12. 2010
Typ 5	1. 1. 1997 – 31. 12. 2000	31. 12. 2010
Typ 6	1. 1. 2001 – 30. 4. 2004	31. 12. 2013

Smyslem povinné výměny ŘP je, aby po roce 2013 byl v ČR platný je jeden typ ŘP. Termíny povinné výměny ŘP jsou upraveny novelou právní úpravy.

Kontejner pro zlost

Každé pondělí se nestačí pracovníci Služeb Sedle-Prčice, s.r.o., divit, co zase přibýlo do kontejneru umístěného ve dvoře městského úřadu. „Umístění kontejneru do dvora radnice nebyl z mého pohledu šťastný nápad, protože nelze ohlídat, kdo a hlavně co sem ukládá. Pracovníkům Služeb pak v pondělí nezbývá než opad nejen v kontejneru, ale i kolem něj roztřídit, naložit a odvést na skládku. To ale samozřejmě znamená investovat finanční prostředky z rozpočtu města, které mohou chybět jinde,“ říká starostka města Miroslava Jeřábková. Lidé se nerozpakují ukládat sem stará okna, stavební suť, dokonce i pařezy se tu našly.

Dle informací, které mi poskytl vedoucí Služeb pan Josef Kabíček, tu byl kdysi kontejner umístěn proto, aby sem mohli naši občané odkládat odpad, který již nešel nikam jinam roztřídit, to znamená nešel uložit do nádob na tříděný odpad ani nikam jinam. Ale lidé si kontejner začali plést s obyčejnou popelnicí, nebo spíše se skládkou a účel kontejneru ani nepořádek kolem něj v podstatě nikoho nevzrušoval.

„Vývážení kontejneru nás od začátku tohoto roku stálo v průměru 10 tisíc korun za měsíc, téměř každý týden ho musíme vyvážet,“ říká Josef Kabíček. Než jej ale mohou na skládku do Votic vyvézt, musí nejprve pracovníci Služeb jeho obsah ručně roztřídit, protože v pytlích a krabicích se vyskytují i odpady, které jsou nebezpečné nebo na skládku rozhodně nepatří.

„V budoucnu bychom ten kontejner rádi zrušili nebo výrazně zpřísnili ukládání odpadu ve dvoře úřadu. Naším cílem je dohlížet na to, jak a co se do dvora ukládá. Na ukládání odpadu budou vyhrazeny dny a dvůr již takto přístupný nebude,“ říká vedoucí Služeb města Sedle-Prčice pan Josef Kabíček.

Doufáme jen, že tuto snahu o udržení pořádku ve městě lidé pochopí a odpady se nám nezačnou stěhovat zpět na černé skládky v přírodě. Pokud i vy máte doma nějaký ten „šmelc“ a nevíte, kam s ním, nebojte se zeptat ve Službách města Sedle-Prčice, tel.: 317 834 514, nebo na čísle 731 406 450.

V příštím čísle Našeho domova se s panem Kabíčkem podrobněji podíváme, jak, co a kam správně ukládat.

Alice Valsová

MAS Krajina srdce začne rozdělovat finanční prostředky mezi obce a podnikatele

V současné době místní akční skupina Krajina srdce připravuje výzvu k předkládání projektů. Je proto nejvyšší čas, aby si obce, neziskové organizace, církve a podnikatelé připravovali projekty, které se týkají zlepšení vzhledu obcí (ozeleňování a opravy staveb charakteristických pro venkov), zlepšení stavu místních ko-

munikací III. a IV. třídy (chodníky, parkoviště atd.). Zkrátka nepřijdou ani zemědělci a další podnikatelé, kteří si mohou připravit projekty na rozšíření výrobních kapacit svých firem (může se jednat o stavební úpravy, výstavbu nových prostor k podnikání, pořízení nových strojů apod.). U zemědělců se musí jednat o nezemě-

dělské podnikání (kovovýroba, zpracování dřeva apod.). Více informací získáte na www.maskrajinasrdce.cz, dále na 775 317 757 nebo osobně na adrese kanceláře Žižkovo náměstí 80 v Mladé Vožici.

M. Břendová

Mladí lidé vyjedou za zkušenostmi do Finska

V období letních prázdnin od 1. do 10. srpna vycestuje 12 mladých lidí z území MAS Krajina srdce za zkušenostmi do venkovské oblasti místní akční skupiny Maaseutuehitys ve Finsku. Tento projekt bude realizován díky naší

dlouholeté spolupráci s výše jmenovanou MAS, se kterou jsme tento projekt v začátku letošního roku ve Finsku připravovali. Mladí zástupci našeho území si spolu se studenty z Finska, Skotska a Polska osvojí zkušenosti se životem na fin-

ském venkově. Financování akce je zajištěno z evropského Programu Mládež v akci. Více obdobných akcí plánuje MAS Krajina srdce i v budoucnu.

M. Břendová

Prastarý dub z Bolechovic jde do soutěže

V dubnovém čísle Našeho domova jsme vyžádali naše občany – patrioty, aby zkusili navrhnout některý strom z našeho kraje do soutěže vyhlášené Nadací Partnerství Strom života. Jsem nesmírně ráda, že na naši výzvu reagovali dobrovolní hasiči z Bolechovic a navrhli do soutěže prastarý dub z tamní bývalé zámecké bažantnice.

V přihlášce do soutěže mimo jiné říkají: „V Bolechovicích, v bývalé bažantnici patřící k zámku stojí památný mohutný dub. Je o něm zmínka také ve svazku Sedlčansko, Sedlecko a Voticko. Podle mohutnosti tohoto stromu lze hádat stáří jistě přes tři sta let. Obvod tohoto ve-

likána je 7,10 m (měřeno ve výšce 130 cm nad terénem), přibližná výška je asi 35 m.

Čeněk Habart se ve čtvrtém dílu Sedlčanska, Sedlečka a Voticka o tomto dubu zmiňuje... (Následuje citát ze zmiňovaného díla.) ... Ještě v této době je na kmeni znát kdysi vyřezaný reliéf královské koruny.“ Podepsán kronikář SDH Bolechovice Miloslav Kmotras.

Jak si památný dub z bolechovické bažantnice v soutěži povede, na to si budeme muset ještě chvíli počkat, důležité však je, že se našlo pár lidí, kteří se neostýchají poukázat na krásy svého domova a rádi se o své dojmy podělí s ostatními. Výhra v soutěži, kterou je poukaz na

odborné dendrologické ošetření spojené s úpravou okolí nebo výsadba nových stromků, jistě není zanedbatelná, avšak v případě přihlášky bolechovického stromu jistě nehrála nejdůležitější roli. Tak držíme stromu od nás palce.

Alice Valsová

Podlaha pro malé indiány

Již od začátku května stojí na pozemku u základní a mateřské školy krásné indiánské týpí. Podotýkám, že ho škola zakoupila loni z peněz věnovaných soukromou osobou. Přesto, že je stan hezký a velký, potřebuje ještě malé vylep-

šení. Ředitel školy Miroslav Halló do něj musí pořídit dřevěnou podlahu a možná i nějaký ten kobereček, aby malí indiáni, zvláště v chladnějších a vlhkých dnech, neseděli jen na holé zemi. Že by se opět našel štedrý dárcé?

a.v.

Podvodník vylákal z ženy peníze

Třiačtyřicetiletý muž se vydával za zástupce klatovské firmy a pod záminkou dodávky a montáže venkovních rolet uzavřel v Sedlci-Prčici s dvaadesátiletou poškozenou smlouvu o dílo. Postupně od ní vylákal tři finanční zálohy v celkové výši sedmnáct tisíc dvě stě padesát korun a práci neprovedl. Muž byl obviněn z trestného činu podvodu, za který mu hrozí trest odnětí svobody až na dvě léta. Je stíhán na svobodě.

nprap. Zuzana Stránská

ASANTE ZNAMENÁ DĚKUJI

V pátek 9. května se v Ateliéru Prčice uskutečnila beseda s televizní moderátorkou, příležitostnou modelkou a zakladatelkou nadace Asante Kenya Lejlou Abbasovou. Přijela vyprávět o Africe, jak ji zná ona, o Africe, kde denně umírá přes 600 lidí na AIDS, kde lidé i zvířata strádají žízní a podvýživou, kde bují korupce a přes zákaz státu se stále praktikuje ženská obřízka.

Lejla s sebou do Prčice přivezla dokument z produkce České televize Josefína – africký příběh, který divákům ukázal Keňu z naprosto jiného pohledu, než jak ji znají z načančaných přírodopisných filmů. Na příběhu dvanáctileté dívky Josefíny z kmene Samburu byly ukázány postupy, ale i důvody ženské obřízky. Ačkoli byli diváci předem varováni, že nepůjde o pěknou podívanou, realita je zaskočila. Po promítání se slova ujala Lejla. Ze své bohaté foto galerie vybrala snímky, na nichž mohla nejlépe dokumentovat pravý život v Keni.

Keňa – sladký domov s hořkou příchutí

„Keňa je chudá země a je třeba ji tak brát. Lidé v odlehklých koutech země, kteří nemají přístup k internetu, médiím ani elektřině, neví, o co přicházejí. Panují tam přírodní rády a oni v podstatě řeší jen jeden základní problém – přežít. Naopak kdekoli jinde vládne závist. Není se čemu divit. Chudšové ve slumech nemohou pochopit, proč si chlápek o kousek dál žije v honosné vile s bazénem, zatímco on nemá přístup k pitné vodě a jeho dítě, které umírá hladem, nepřijde nikdo ani pohřbít. Vlastně to nejspíš nechápe nikdo.“

Do této africké země se poprvé dostala se svou matkou a sestrou před 13 lety, vybaveny pouze skromným bágem a notnou dávkou odvahy. Nechodily však po místech známých z turistických katalogů. Díky tomu prožily věci, na které se nezapomíná. Lejla se zde seznámila s velmi zajímavým člověkem a sobě i jemu slíbila, že se sem brzy vrátí. Ve svých jednadvaceti letech svůj slib splnila, to když fungovala jako koordinátorka adopce na dálku. Odjela sem původně na měsíc, své plány však změnila. „Na jednu jsem se rozhodla, že se sem přestěhuju, najdu si tu práci a už se nikdy nevrátím. Má rodina to samozřejmě kvitovala s hrůzou a maminka mne po dvou měsících jela zachránit. Vrátila se ale beze mne. Nakonec jsem tam vydržela půl roku, ale ten půl rok byl pro můj život naprosto stěžejní. Absolutně jsem přehodnotila svůj žebříček hodnot, naučila jsem se jinak vnímat svět, být samostatná a myslím si, že mi to dalo základ pro pochopení Afriky. To byl prvo počátek toho, proč jsem založila svou nadaci.“

S „profláknutým ksichem“ toho víc zmůžu

Nejprve pracovala pět let jako koordinátorka humanitární pomoci, to ji však příliš neuspokojovalo. Viděla, jak je humanitární pomoc zneužívána. Zásilký se mnohokrát nedostaly tam, kam byly určeny, a končily v rukách šmelinářů. „Já jsem odpůrce všech těch červených křížů, UNESK a podobně, i když na druhou stranu, oni jediní mají peníze na tolik potřebnou prevenci, osvětu, ale obrovské množství peněz uteče kolem...“ Pochopila, že tak to dělat nechce. Pak přišla nabídka z televize, nejprve ji odmítla. Záhy však přehodnotila své rozhodnutí, uvědomila si totiž, že právě to by mohla být cesta, jak se zviditelnit, vydělat peníze a založit si neziskovou organizaci. Povedlo se před dvěma roky, organizaci pojmenovala Asante – děkuji. „Chtěla jsem to dělat trochu jinak, než tu bývá zvykem. Veškerá pomoc jde pouze přese mne. Já jsem jediný člověk, který má přístup k penězům. Přijedu tam s balíkem peněz, sedneme si s koordinátory a poradíme se, co je důležité. Pak společně jdeme a nakoupíme potřebné věci. Největším problémem je samozřejmě jídlo, pak také učebnice, vybavení škol, je zde kupříkladu zoufalý nedostatek sešitů, tužek, ošacení, školního nábytku.“

Odvracená strana ráje

Počet obyvatel v Keni se rozrůstá geometrickou řadou. Kupříkladu v Kibere, jednom z největších slumů v Africe na okraji Nairobi, žije na prostoru 10 km² dva milióny tři sta tisíc lidí. Tento počet se denně zvyšuje. Stahují se sem lidé z vesnic, aby zde našli lepší život, utíkají sem před hladem a žízní v bláhové naději, že naleznou práci, že se zde budou mít lépe. „Tito lidé žijí v naprosto příšerných podmínkách. Splašky tekoucí po úzkých cestičkách, chatrče z plechu, do kterých neustále fouká (v období dešťů, které trvá 4 měsíce, klesá teplota na 10 °C), jeden záchod pro zhruba dvě stě lidí, voda na přídel, cholera, tyfus, AIDS...“ (Z filmu a fotografií to bylo patrné, slovy tu bídu ani nelze vypovědět.) V plechových chatrčích rozměru naší autobusové zastávky žije natěsnáno neuvěřitelné množství lidí. „Když vidím takový film, nedokážu být objektivní, každý záběr je pro mne velmi konkrétní, každého člověka dokážu pojmenovat. Vidím své kamarády a kamarádky, i když mají jinou tvář. Ty příběhy jsou však shodné. Žila jsem tam půl roku, mám tam svůj dům, svou hospodu, svou vesnici a jejich osudy znám dopodrobna... Problémy Keni jsou velmi komplexní, jeden od druhého se nedá oddělit. Všechny ty vraždy mezi klany, nárůst AIDS, ženská obřízka, to vše pramení pouze z nevdělanosti, z hladu, ze ztráty ideálů.“

Vzdělání, přístup k informacím, to je záležitost vysokých vrstev. Ještě do roku 2003 bylo uvaleno velmi vysoké clo na počítače, učebnice a kupříkladu i na šicí stroje (v zemi je nedostatek oblečení). „Je to logické, pokud lidé nebudou

mít co jíst a nebudou vědět, pak se nebudou ptát, co se děje tam nahoře. Povinná školní docházka byla zavedena až v roce 2002, ale vzdělání je velmi drahé. V podstatě si vysokou školu mohou dovolit pouze ti nejmajetnější.“

Ta, co není obřezaná, se nevdá!

Je těžké pro Evropana, zatíženého mnoha set letou křesťanskou kulturou, technickým pokrokem, vzděláním a koneckonců i blahobytem po-

chopit, proč ženská obřízka. A proč na ní trvají ženy samotné, ačkoli je státem zakázána? „Když nemáte jídlo, nemáte přístup ke vzdělání, nemáte nic jiného než rodinu, protože tady žádný sociální stát nefunguje, když máte jenom svůj kmen a to je veškerý svět, co znáte, pak nemáte možnost volby. Ti lidé uznávají pouze to, co si mohou osahat. Je propastný rozdíl mezi životem ve městě a na vesnici. Tam panuje ještě 19. století.“

Jediný přístup zvenci, který sem byl povolen, bylo křesťanství. Misionáři sice s sebou přinesli vzdělání, možnost kultivace myšlení, na straně druhé i bujení AIDS, protože víra, ke které se hlásí 90% obyvatel, zapovídá používání prezervativů. Jak je potom však možné, že v zemi, kde hlavní slovo má katolická církev, a ta, jak známo, zapovídá veškerá týrání na těle, bují právě ženská obřízka?

„Skoro všechny mé kamarádky, až na dvě, jsou obřezané. A mohu zodpovědně říci, že i při nejlehčím způsobu obřízky, kdy se v podstatě „pouze“ odrážne předkožka od klitoris, popřípadě se do klitoris vyřízne křížek jako znaménko čistoty, avšak klitoris sám se nijak nedeformuje, je to hrubý zásah do lidského organismu s celoživotními důsledky. Pro takovou ženu je pak pohlavní styk velmi bolestivý, o nějakém vzrušení samozřejmě nemůže být ani řeč. V podstatě je pak mužem celý život permanentně znásilňována.“

Důvodů, proč se ženská obřízka provádí, je hned několik. Z mužského pohledu je neobřezaná žena něco jako malé dítě, jako vlastní dcera. „Oni ve svých očích páchají incest a se-

obřezanou nedokáží mít pohlavní styk. Existuje mnoho pověr – při styku s neobřezanou ženou se muži nepostaví penis, stane se neplodným, ženě zkusne mléko, narodí se jí postižené dítě. Tím vším je samozřejmě narušen základní lidský pud – pud rozmnožovat se.“

Oproti tomu ženský pohled na obřízku je ryze praktický, pokud není žena obřezaná, tak se zkrátka nevdá, nebude mít děti, rodina i kmen ji vyřadí. „Neobřezaná není čistá, jak jsem řekla, budou se jí rodit nemocné děti a tak podobně. Pověry, pověry, pověry... Příklad za všechny. Můj kamarád, studovaný inteligentní člověk, pocházel z kmene, kde se obřezává. Jeho maminka i tři starší sestry byly již obřezány. Nejmladší sestra začala přicházet do let, kdy by se mělo také k obřízce přistoupit. A teď co s tím? Dlouho celá rodina velmi vážně debatovala, zda to té malé udělají, nebo ne. Tatínek souhlasil, že ne, velkým problémem však byla maminka, která měla strach, že se holka nevdá. Nakonec bylo rozhodnuto, že ji přece jen obřízku ušetří. Ale co se stalo? Dověřila čtrnácti let, šla a nechala se obřezat sama. Na to, aby šla studovat a stala se ekonomicky soběstačnou, na to neměla, a pokud by zůstala doma, okamžitě by se to rozneslo, nevdala by se a v životě by neměla děti, kmen by ji odvrhl a zůstala by svým rodičům na krku.“

Velmi často vzniká situace, kdy se dva nastávající dohodnou, že se vezmou, i když ona není obřezaná, protože měla to štěstí, že k tomu zatím nebyla donucena nebo je z kmene, který neobřezává. Avšak během svatebních rituálů je svou matkou, tchyní nebo ženami z vlastního nebo kmene tchýně, který obřezává, unesena a obřezána. Nemůžeme jim to mít za zlé. Je to jejich víra, jejich tradice, jedna z mála věcí, která jim zůstala a které věří. Jejich vlastní kultura byla zdecimovaná. Tím chci říci, že je velmi těžké odsuzovat obřízku. Celá problematika Afriky je vzdělání. Nic jiného, osvěta a vzdělání.“

Přesto se již rozhodlo hodně žen, že obřízku nepodstoupí. „Má nadace má několik projektů na podporu těchto děvčat. Musíme jim pomoci postavit se na vlastní nohy, dát jim vzdělání, práci... Máme již dílčí úspěchy a jsem na ně hrdá, ale stále je to jen mizivá kapka v moři.“

Za málo peněz hodně muziky

Kde na svou nadaci bere Lejla peníze? „Kde se dá, od lidí spřízněných. Výhodou je, že i s velmi malým obnosem se dá v Keni udělat strašně množství práce. Když přijedu se sto padesáti tisíci, mají tři – čtyři školy na tři měsíce zaplacený nájem, vybavení, na tři měsíce zajištěné jídlo (pokud hladovým dětem, často úplným sirotkům, kterým rodiče zemřeli na AIDS, nedáte najíst, do školy vám chodit nebudou). Každá koruna je vidět.“

Co dělají politici a vládní činitelé? „Většinou hrabou pro sebe. Je to pud sebezáchovy. Při té nesmírné bídě kolem, když se dostanete ke kořutu, zájmem číslo jedna je nahrabat si pro sebe. Zajistit se. Největším kšeftem v Africe jsou církve a neziskovky. Ve slumu Kibera jich funguje 75!“

Práce, práce a zas práce

Dělba práce je v Africe neúprosná. Muž by měl rodinu zabezpečit ekonomicky, realita je však často jiná. Žena je ta, která se stará o rodinu, přičemž zemědělství je ryze ženskou záležitostí. Kupříkladu v suchých částech Keni, kde je voda vzdálena i několik kilometrů, se musí třikrát za den donést, aby se zalila pole. (Lejla momentálně shání pumpu pro jednu takovou vesnici.) Přes zoufalý nedostatek vody jsou Afričani velmi čistotní. „Život africké ženy je velmi tristní. Její typický den začne tím, že ráno vstane, udělá snídani, umyje nádobí a vypere prádlo. Oni pořád perou, až už jim to vymlouvám. Mezi tím zalije pole. Pak připraví oběd, umyje nádobí a zalije pole. Když se rodina navečeří, žena umyje nádobí a zalije pole. Vlastně je stále na cestě pro vodu!“

Afrika, můj třetí domov

Lejla strávila půl roku v Keni a od té doby se sem pravidelně vrací. Poznala zde nepopsatelnou chudobu, bezmocnost, hladomor, na druhou stranu přirozenou hrdost a krásu místních obyvatel. Keňa se stala jejím třetím, vpravdě osudovým domovem.

„Nechci, aby mé povídání vyznělo příliš negativně. Keňa, to je můj třetí domov. Prvním je Praha, druhým Černovice u Tábora, kde bývám již méně než v Africe, a třetím Keňa. Ta země vás

naučí vnímat věci zcela jinak, uvědomíte si, jak strašně plytký je náš život. Ti lidi tam, ačkoliv čelí tak strašným podmínkám, bída a smrt je všude kolem, přesto umějí žít. Dají vám poslední sousto, podělí se s vámi o postel a vůbec neřeší, kdo jste a odkud jste. Zažila jsem tam situaci, kdy přijel k rodině, od které jsem měla půjčený domeček, bratráněk z třetího kolene, řekl, že dostal stipendium na vysokou školu. Tak prostě dostal talíř, já se pošoupla v posteli a on dva roky studoval v Nairobi. Nikdo neřeší, že nemají dostatek jídla a financí ani pro sebe..“

Výborná je v Keni strava. Nemusíte se bát koupit na trhu ovoce i zeleninu, to jsou absolutně ekologické potraviny. Stačí jen oříť. Neexistuje tu chemické znečištění, pouze mikrobiologické. Pila jsem tam z louže. To samé maso. Koupíte na trhu kousek kozy, což je nejtýpčtější, a hned vám ji urožní. Je to absolutně výborné. Z potravin se používají rajčata, cibule, fazole, mungo, špenát, kukuřice, papaya, avokádo a další různé druhy ovoce, zeleniny, obilovin. Jedla jsem tam nejlepší párky na světě, protože ty párky ještě viděly maso. Keňané milují všechno od coca coly. Všude ji můžete koupit, v každém krámku, i na vesnici.

Absolutně neuvěřitelná je v Keni doprava, tu obstarávají soukromí dopravci auty, kterým se říká matatu. Jsou to neuvěřitelně pomalovaná auta neidentifikovatelného věku. Pod každou sedačkou je reproduktor, který řve na plné pecky, jedním slovem bordel. V době, kdy jsem tam byla, ještě neplatilo omezení pro počet cestujících. Takže do auta, které je určeno pro šestnáct lidí, se jich klidně vtěsalo pětadvacet a nahoru se ještě navěsilo vše možné. Druhým nejběžnějším cestovním prostředkem je kolo. Jsou to mnohdy muzeální kousky, vůbec nechápu, jak na tom mohou jezdit.“

„Populární je v Keni bílá barva, je to známka toho, že máte na to být čistý. Proto se Keňané třikrát denně sprchují, neexistuje vyjít na ulici ve špinavých botách.“

Lejla Abbasová

Bylo jí jednadvacet, když odjela do Afriky s bláhovou představou, že spasí svět. Zažila tam ráj i peklo a navždy jí to změnilo život. Do Evropy se vracela s pocitem, že tu snad již nedokáže žít. Měla ale štěstí, našla si práci, která ji baví a díky níž může pomáhat tam, kde je její pomoci třeba. Asante Kenya, nemohla dát své nadaci lepší jméno.

Alice Valsová

Okrskovou soutěž v Nových Dvorech vyhráli opět sedlečtí hasiči

V sobotu 24. května se konala Okrsková hasičská soutěž okrsku Sedlec-Prčice, kterou uspořádali novodvorští hasiči u příležitosti 100. výročí založení svého sboru. Za příznivého počasí se sešlo 36 soutěžních hasičských družstev, z toho bylo 5 ženských a 5 družstev tvořili muži nad 35 let.

Tráva ze školní zahrady v kompostu neskončí

„Té zase je,“ vzdychají v této době asi zahrádkáři, když musí pravidelně sekat trávu na svých pěstěných zahrádkách. Skutečně, letošní počasí trávy mimořádně přeje. Přesto ta, co vyrostla na zahradě u základní a mateřské školy, v kompostu rozhodně neskončí. Ředitel školy Miroslav Halló ji na sklonku května posekal a pečlivě usušil. V zimě pak seno děti odnesou do lesa hladovým zvířátkům.

a.v.

Po seřazení před hasičskou zbrojnicí šel průvod v čele s vlajkami a čestnými hosty na louku nad vsí, kde bylo skvěle připraveno hřiště i odpovídající zázemí. Soutěžilo se ve třech disciplínách: běh na 100 m, požární útok a pořadová příprava.

Velkým překvapením bylo 4. místo družstva Chotětice, jak řekl jeden z jeho členů, trénovali hlavně sání. Velmi pěkný požární útok předvedly přičecké ženy, a ačkoliv byly jasné první, jejich velitelka zcela spokojena nebyla. „Při tréninku jsme včera byly ještě rychlejší. Nervozita udělala své. Ale hlavně, že to takhle dopadlo.“

Díky optimálnímu počasí, dobrému občerstvení a skvělé náladě, o kterou se mimo jiné postarala i dechovka kapelníka Kudrny, si na své v sobotu přišli nejen soutěžící, ale také četní hosté. 100 let svého sboru si novodvorští hasiči připomenou na slavnostní schůzi, která se koná v místním hasičském domě v sobotu 28. června.

Výsledky:

Muži do 35 let:

1. Sedlec I
2. Sedlec II
3. Prčice II
4. Chotětice
5. Vrchotice

Soutěž jednotlivců:

1. Tomáš Davídek
2. Martin Benda
3. Michal Davídek, M. Chocho-loušek

Ženy:

1. Prčice
2. Sedlec

3. Vrchotice

4. Přestavky

5. Kvasejovice

Soutěž jednotlivkyň:

1. I. Sedláčková

2. E. Beranová

3. A. Dvořáková

Muži nad 35 let:

1. Sedlec

2. Šanovice

3. Prčice

4. Měšetice

5. Nové Dvory

Alice Valsová

Město Sedlec-Prčice pořádá

Derby 2008

Sedlec versus Prčice

IX. ročník

Sobota 28. června 2008

DOPoledNE

7.00 hod.

Sekání trávy (kosou) – louka pod hřištěm TJ Sokol

9.00 hod.

Zahájení klání na hřišti TJ Sokol:

starostka města spolu s hejtmany týmů

9.00 hod.

Tenis – utkání na tenisovém kurtu TJ Sokol

9.00 hod.

Závody mladých rybářů – Blatecký potok – U splavu

9.30 hod.

Soutěž dětí – hřiště TJ Sokol

9.30 hod.

Soutěž hasičů – hřiště TJ Sokol

10.00 hod.

Myslivecká soutěž – na střelnici v Přestavlkách

10.00 hod.

Nohejbal – hřiště Na Starce v Sedlci

10.00 hod.

Sudoku (soutěž luštitelů) – Ateliér Prčice, Vítkovo náměstí**ODPOLEDNE**

12.30 hod.

Kámen, nůžky, papír – Ateliér Prčice, Vítkovo náměstí

13.00 hod.

Stolní tenis – tělocvična v ZŠ Sedlec

13.00 hod.

Fotbal – hřiště TJ Sokol (dle rozpisu utkání)

13.00 hod.

Volejbal – ženská a mužská družstva – hřiště Na Starce

13.00 hod.

Soutěž traktoristů – louka pod hřištěm TJ Sokol

13.00 hod.

Šachy – Dandy bar v Sedlci

14.00 hod.

Kulečník – Dandy bar v Sedlci

15.00 hod.

Petangue – hřiště Na Starce

15.00 hod.

Mariáš – Restaurace „U Kardů“ v Měšetících

16.00 hod.

Šipky – Požární zbrojnice SDH Sedlec

17.00 hod.

Cyklistika – start a cíl na mostě Karla Burky**VEČER**

19.00 hod.

Finále v areálu hřiště TJ Sokol – vstup zdarma.

22.00 hod.

Pivní štafeta, přetahování lanem, dámský trojboj a 2 soutěže pro diváky

Slavnostní ukončení soutěže a vyhlášení výsledku Derby

Historický šerm v podání Pánů ze Zvěřince

Taneční zábava – hraje **Rock Wonder**.*Občerstvení zajištěno*

Nedopatřením nám z minulého čísla Našeho domova vypadli z přehledu kapitánů jména koučů fotbalových týmů. Tímto se omlouváme a chybu napravujeme. **Kapitánem sedleckého týmu bude Josef Ryšavý a prčického Vlasta Bosák.**

FOTBAL – časový rozpis utkání v kategoriích

13.00 hod.	ml. + st. žáci	2 x 20 minut
13.50 hod.	ženy	2 x 20 minut
14.40 hod.	dorost	2 x 20 minut
15.30 hod.	muži	2 x 30 minut
16.40 hod.	internacionálové	2 x 30 minut

Cyklotrasa Greenways Drážďany–Praha–Vídeň je pro tento rok oficiálně otevřena

Jako každý rok, i letos jsme v rámci Týdne cyklistiky přivítali peloton cyklistů, kteří symbolicky otevřeli cyklistickou sezónu na Greenways Praha–Vídeň. Tentokrát byla stezka prodloužena o další část – Greenways Labe. Proto peloton již nestartoval v Praze, ale v Drážďanech a dle vyjádření účastníků je rozšíření o tuto část velkým přínosem na Greenways a skutečnou lahůdkou pro cyklisty všech věkových kategorií.

Peloton cyklistů, kteří jsou složeni ze zástupců státní zprávy, starostů, lékařů a aktivistů za zdravý životní styl, projíždí na přelomu května a června během 12 dnů trasy Greenways z Drážďan do Prahy a z Prahy až do Vídně. V jednotlivých městech se setkává se zástupci měst, místními organizacemi Greenways i zajímavými osobnostmi. Účastníky pelotonu čeká mnoho doprovodných akcí (tiskové konference, odborné přednášky, návštěva místních zajímavostí a další).

Účelem akce Týden na kole 2008 je prostřednictvím jeho účastníků sdělit státu, městům a odpovědným organizacím, že si i naši občané zaslouží kvalitní a bezpečné cyklistické stezky,

kteří by je provedly historickými městy, zajímavými přírodními oblastmi, krajinou s krásnými scenériemi i malými vesnicemi, kde může každý vychutnat atmosféru tradičního českého venkova. Týden na kole pořádá Nadace Partnerství ve spolupráci s městy a obcemi. Hlavním sponzorem akce je Nadace České spořitelny.

Do Sedlce-Prčice peloton zavítal v sobotu 31. května kolem 20. hodiny. Zhruba 40 účastníků a členů doprovodu se shromáždilo na sedleckém náměstí u kostela sv. Jeronýma, kde je přivítala starostka města Miroslava Jeřábková a P. František Masařík. Pak již naše hosty čekalo překvapení – návštěva nasvíceného kostela sv. Jeronýma i se stručným výkladem, který ochotně

podal P. František Masařík a ukázka pěveckého umění chrámového sboru Ekola. Bouřlivé ovace neměly konce. Z původně plánované půlhodinky se tak na přání hostů nakonec stal téměř hodinový koncert s varhanní tečkou varhanice Jitky Fárové na závěr. Poté P. František Masařík udělil všem členům pelotonu na cestu své pozeňování. Ač byli po namáhavém a horkém dnu všichni velmi znavení, nikomu se z chrámu nechtělo. Byli velmi dojatí vřelým přijetím, nádherným programem a umem našich zpěváků. To skutečně nečekali.

Druhý den, poté co naši hosté přespalí v hotelu Dalmo, byli v osm hodin oficiálně přijati na radnici města. Vedle současné paní starostky Miroslavy Jeřábkové se s účastníky setkala i Marie Kovalová, která se s mnohými velmi dobře zná již z předchozích ročníků. Ta také s pelotonom pokračovala na kole dál do Borotína a Radkova.

Alice Valsová

Po pečení chleba se vydáme do přírody

V červnu bude na informačním centru Sedlec-Prčice vystavovat své práce mladá fotografka ze Sedlčanska Jitka Růžicková. Její doménou jsou hlavně fotografie s přírodními náměty, proto také svou výstavu nazvala příznačně „Přírodní krásy“. Oč jednodušší a kratší je název, o to pak barvitější je výstava sama. Jaké oko má Jitka Růžicková na vnímání přírodních krás, to už však budete muset posoudit sami. Výstava bude otevřena v rámci provozních hodin infocentra od 9. června do 18. července. (Nahradí tak předem avizovanou výstavu Tomáše Vrtala o poměrech v dětských domovech na Zakarpatské Ukrajině).

Jitka Růžicková a její svět

Jitka Růžicková vystudovala střední školu, obor farmaceutický laborant a v roce 2005 dokončila nástavbové pedagogické studium s rozšířenou speciální pedagogikou. V současné době žije s manželem a dvěma dcerami v obci Krchleby nedaleko Křečovic. Tady se vlastně zrodil její zájem o fotografování. Její manžel tu začínal jezdit parkurové závody na koních, tehdy ještě za JZD, a ona se pomocí fotografie snažila dokumentovat všechny jeho úspěchy. Až po poměrně dlouhé době (v roce 2003) si pořídila analogovou zrcadlovku a pomalu proploovala do tajů fotografie. Díky známým a přátelům začínala fotit vitaní občánků, maturitní plesy, svatby, karnevaly, různá životní výročí. Dokonce několik jejích fotografií otiskli v různých časopisech. Dalším krůčkem kupředu pro ni bylo 3. místo ve

fotografické soutěži na výstavišti v Lysé nad Labem „Kůň 2006“.

Jak rychle se vyvíjela technika (a jak finance dovolily, tedy v roce 2006), pořídila si digitální zrcadlovku s dalším objektivem. Možnosti se rozšířily. V té době již spolupracovala s výtvarnicí Libuší Pokornou z Příčovic a fotila její populární dekorativní plastiky ze slanečného těsta. Právě Libuše Pokorná jí nabídla spoluúčast na výstavě v KDJS v Sedlčanech v únoru 2007. Výstava proběhla nad očekávání dobře a všechny fotografie skončily v nově otevřeném Dětském domově se školou v Sedlci, aby zde zdobily interiéry.

Loni se Jitka Růžicková zúčastnila letního dětského tábora pořádaného pro děti z dětských domovů. Tam se jí podařilo zachytit chlapce „komunikujícího s koněm“. Tato fotografie ji zaujala natolik, že ji přihlásila do soutěže na „koňský

web“ s názvem „Čím je pro mě kůň“. Jaké bylo její překvapení, když jí v polovině listopadu přišlo oznámení, že vyhrála 1. místo v 5. kole soutěže. A ještě větším překvapením pak byla druhá zpráva, která přišla nyní v polovině května, že se stala v soutěži absolutním vítězem.

„Vyhrala jsem hlavní cenu – venkovní dřevěný box pro koně i s vybavením od společnosti Equidomus zastoupenou p. ředitelem Kotalem“, říká šťastná Jitka Růžicková. Právě v době, kdy byla uzávěrka Našeho domova, si byla svou první velkou výhru převzít.

Alice Valsová

Sedlecký syndikus Jan František Šmerla

Věra Kapková

Část třetí – Renovace obecní rady roku 1770

Před farní budovou, kde se měla odbývat volba nové obecní rady, se shromáždilo celé městečko. Za nevlídného počasí, kdy studený déšť a vítr znepříjemňoval průběh slavné renovace, přelapovala netrpělivě dekretem nově stanovená obecní rada. Za přítomnosti muzikantů s troubami a bubny se v nové sváteční klerice na kamenném farním zápraží chystal k uvítání zástupců vrchnosti i arcibiskupský vikář, čestný kanovník staroboleslavský a zdejší farář, učený páter František Rosol.

Čekajících zástupců se zmocnilo rozčilení, když se po silnici od Chlumce blížily kočáry s vrchnostenskými úředníky. Před farou byli přijíždějící vítáni za víření bubnů a troubení slavných fanfár. Z prvního kočáru vystoupil obtloustlý pan purkrabí Josef Pačel a pan obročí Václav Frič, z druhého pan kontribuční Jan Horní a pan pojezdý Václav Podpuš. Pan farář

nestačil ještě řádně přivítat chlumecké hosty, když od kostela směrem od Jistebnice zahýbal k faře další kočár – s urozeným panem Ondřejem Pernertem, důchodním z města Jistebnice. Ten měl na místě jeho knížecí milosti jako pan komisiarius vykonati ustanovení nové rady.

V prostranném klenutém farském pokoji se shromáždilo množství hostů. Před pány úředníky pokorně sedícími v pohodlných židlích s hlavami nachýlenými stáli členové nové obecní rady. Když farář František Rosol dokončil řeč s prosbou k Všemohoucímu o svornost, lásku a spravedlivé jednání nové rady, povstal komisař Perner, aby přečetl ustanovující dekret. Po jeho projevu vystoupil nově zvolený primátor Josef Okenfus z domu č. 2 a pevným hlasem pronesl poděkování a zároveň slib, jímž se purkmistrovský úřad oddaně zavazuje trestati zlo a zvelebovati dobro. Když domluvil, přistoupil postupně ke všem pánům úředníkům, aby jim po řadě políbil ruku, což učinili i ostatní zvolení radní: Jan Vaniš – radní z domu č. 9, Antonín Rejmar –

radní z domu 39 (40), Matěj Dvořáček – radní z domu č. 85, Josef Javůrek – radní z domu č. 54, Petr Sobíšek – radní z domu č. 66, František Černický – radní z domu č. 62, Václav Hradba – radní z domu č. 63, Josef Vavřina – radní z domu č. 23, František Novák – radní z domu č. 78, Jan František Šmerla – syndikus, Karel Okenfus – starší rychtář, František Loužecký – rychtář mladší z domu č. 45, Jan Vostřák – starší obecní, Jan Jech – starší obecní druhý.

Ke konci slavnosti opět zazněly trouby a bubny. Konečně páni úředníci odložili škrobené tváře zástupců vrchnosti a usedli k bohatě prostřenému stolu, aby při jídle a pití vesele ukončili slavnou renovaci. Až dlouho po půlnoci ztichlým městečkem dozníval rachot odjíždějících kočárů. Městečko již dávno spalo, jen jedno okénko bdělo mdlou září borové louče. To pan syndikus Jan František Šmerla zapisoval přirozeným brkem ozdobnými švabachovými literami do pergamenových listů průběh renovace.

Vyšel sborník Český Merán ročník 2008

V bleděmodrém přebalu se nyní na pultech objevil již 13. díl sborníku Český Merán (vychází od roku 1996), který vydává město Sedlec-Prčice. „Sborník Český Merán je příspěvkem do kroniky kraje a je vzpomínkou na životy těch, kteří prošli Českým Meránem před námi...“ píše se v jeho úvodu.

A co se v novém sborníku můžete dočíst?

Zdeněk Kratochvíl se v článku Sedlci-Prčice k jmenování městem zamýšlí nad krásou místa, které si říká Sedlec-Prčice.

Otto Janka v článku Splněný sen Jaroslava Spirhanzla vypráví o vojákovaní snad nejvýznamnějšího sedleckého rodáka na ruské frontě.

Marie Kovalová zase líčí osudy lidkovického rodáka Alfréda Schwarze.

Ladislava Doubravová již tradičně obrací stránky měšičníku Vltavské proudy, aby se podívala, co se v nich psalo o Sedlci a Prčici. Tentokrát spolu nahlédneme do roku 1935.

Víte, co je to černá kronika? Pokud ne, pak si přečtete článek Černá kronika v historii Českého Meránu, v něm vám Miroslav Fiala podá vysvětlení.

Václav Kovařík nás opět provede naší krásnou přírodou, tentokrát se zaměřil na Rostliny mezi a okrajů cest.

Josef Paukner byl významný český hudební skladatel a také další sedlecký rodák. Tři proměny Josefa Pauknera, tak se jmenuje článek od Otto Janky o této významné osobnosti.

Jistě bude mnohého z nás zajímat, jak se naši předci dokázali bavit. Více již paní Věra Kapková v článku Z minulosti tanečních zábav v Sedlci a Prčici.

Spisovatel Otto Janka na chvíli postojí před obrazem Ráchel, který namaloval sedlecký rodák Karel Chaba.

Kostel svatého Vavřince v Prčici v poslední době prodělal velkou řadu větších i menších oprav. Seznámí nás s nimi P. František Masařík.

V kostele sv. Vavřince v Prčici ještě na malou chvíli zůstaneme, neboť varhanice Jitka Fárová nám řekne mnoho zajímavého o skvostu tohoto chrámu – jeho varhanech.

Jiří Bečvář odhalí některá zapomenutá svědectví o minulosti Českého Meránu a Ladislava

Doubravová nás pak do dvou velmi zajímavých lokalit Českého Meránu zavede.

Antonín Podzimek také upřel svou pozornost na historii města. Ve svém článku nám povypráví, kterak Sedlečtí získali třetí výroční trh.

I na sedlecký kostel v tomto sborníku přijde řada. Otto Janka se totiž zaměřil na obrazy Josefa Helicha, které jsou v sedleckém kostele k vidění.

Miroslav Fiala nás zavede do jetřichovické školy a řekne nám mnohé o její historii.

Asi není žádným tajemstvím, že Dolní Dobřejev u Červeného Újezdu je znám svou odchovnou a rehabilitační stanicí pražské ZOO, která je mimo jiné zaměřena na odchov koně Převalského. Václav Kovařík o tomto krásném tvorovi ví mnohé.

S Václavem Kovaříkem a Jiřím Bečvářem se ještě vydáme na houby, budeme hledat klouzka bílého u Nových Dvůrů.

S manželi Doktorovými zase nahlédneme do fotografií dokumentujících pestrý společenský život Českého Meránu a paní Věra Kapková zavzpomíná na pravou selskou svatbu, která se strojila v Říkově.

A na úplný závěr pan Otto Janka vysvětlí, proč potřeboval sedlecký soudní zřízenec ve výslužbě pan Method Beneš k bubnu také přiděl as tři vejce.

Jak vidíte, se sborníkem Český Merán se opět nudit nebudete. Publikaci můžete zakoupit na MěÚ Sedlec-Prčice, v knihkupectví a na informačním centru. Dále můžete sborník získat poštou formou dobírky. Cena sborníku je 85,- Kč.

Alice Valsova

Soutěžíme s Naším domovem

Pro všechny hravé a soutěživé čtenáře přinášíme novou soutěž. Pravidla jsou jednoduchá, v každém čísle otiskneme fotografii pořízenou na některém z krásných míst našeho kraje (pouze v rámci Sedlce-Prčice). Vaším úkolem bude místo poznat a dát nám vědět váš tip, co znázorňuje (zavolat, emailem, osobně, písemně). Všechny došlé odpovědi pak vhodíme do osudí a vylosujeme jednoho výherce, který obdrží hrneček se znakem města. Ale abyste to přece jen neměli tak jednoduché, tak vám ten obrázek jednoduchou grafickou metodou vždy trochu upravíme.

Vítězkou květnového kola se stala a hrneček získává paní Jana Pištěková. Výhru si může vyzvednout na IC.

Uzávěrka tohoto kola je 30. června.

–red–

Krátké postřehy Zdeňka Sedláčka

Konec stříbrných smrčků na návších osad Českého Meránu

V rámci programu Strom života administrovaného brněnskou Nadací Partnerství jsme realizovali projekt s názvem „Konec stříbrných smrčků na návších osad Českého Meránu“. Vlastními silami místních obyvatel byla ve dvou lokalitách vysazena zeleň a instalováno posezení. V lokalitě Družstevní ulice v Sedlci bylo nejdříve pokáceno několik netypických jehličnanů a následně byla provedena výsadba keřů. V Měšeticích bylo v okolí památkově chráněné kaple sv. Petra a Pavla poraženo několik stříbrných smrčků. Nahrazeny byly typickou lípou srdčitou. Rovněž v Měšeticích, na prostranství u bytovky, byly vysazeny 2 lípy a před restaurací „U Kardů“ čtyři jeřáby. Dále byly z celkového rozpočtu projektu ve výši 25.500,- Kč pořízeny dvě lavičky a dva odpadkové koše. Dotace Nadace Partnerství činila 13.500,- Kč. Rád bych tímto poděkoval paní Ludmile Krotilové ze Sedlce a Pavlovi Jandovi z Měšetic, kteří práce spojené s projektem organizovali. Příští osadou, kde se občané budou podílet na výsadbě zeleně, může být právě ta vaše.

niků nejmenší velikosti tj. mikropodniků (méně než 10 zaměstnanců), včetně nových živností v oblasti doplňkové a řemeslné výroby.

Nezemědělské podnikání zemědělců – Budou podporovány projekty, které budou zaměřeny na diverzifikaci činností nezemědělské povahy ve smyslu zahájení a rozvoje aktivit zejména v oblasti výroby a zpracování včetně podpory tradičních řemesel v rámci vybraných oborů podnikání.

Jestliže máte nějaký záměr a potřebujete peníze na jeho realizaci, tak neváhejte a zkuste si připravit projekt. Třeba zrovna ten váš bude podpořen. V případě potřeby informací mě neváhejte kontaktovat na telefonním čísle 604 15 14 52 či e-mailem: zdenek.sedlacek@seznam.cz. Podrobné informace o výzvách získáte rovněž na www.maskrajinasrdce.cz.

Nádvoří Ateliéru Prčice bylo slavnostně otevřeno

V sobotu 17. května se mimo Pochodu Praha-Prčice konalo také slavnostní otevření nádvoří Ateliéru Prčice. Byla to sice komorní událost, ale pro přítomné a zasvěcené událost v pravdě srdeční. Krom přítomných unavených pochodníků jsme se zde setkali v následujícím složení – Miroslava Jeřábková coby starostka města, ale v rámci projektu obnovy nádvoří také

Český Merán, o.p.s., a Zdeněk Sedláček. Součástí akce byla výstava objektů sochaře Ondřeje Sedláčka, opravdová čajovna Richarda Kuchaře a prodejní výstava klientů komunitního domu Villa Vallila.

Peníze na realizaci projektu ve výši 80.000,- Kč jsme získali v březnu 2007. Postupně proběhla dvě plánovací setkání s veřejností za účasti architekta projektu. Tím se stal Adam Vízek, student architektury na Umělecko průmyslové vysoké škole v Praze. Většina prací byla realizována během loňského léta místními firmami a studenty v rámci dvou mezinárodních pracovních táborů mládeže. Výsadba zeleně proběhla na podzim a na jaře. Proměněné nádvoří Ateliéru Prčice se stalo centrem kulturního dění nejen na území Prčice, ale i celého městečka Sedlec-Prčice a regionu Český Merán. Z nevzhledného a zanedbaného prostoru se během krátké doby stalo příjemné zákoutí v centru městské památkové zóny, které návštěvníky osloví nevšední atmosférou danou spojením historie starého židovského domu s moderním designem a výtvarným uměním. Od února 2008 jsou v Komunitním centru pravidelně organizované tzv. Večery pro zahřátí – letošními významnými akcemi bylo např. autorské čtení Natálie Kocábové nebo představení nadace moderátorky Lejly Abbasové. Nádvoří je

MAS Krajina srdce rozděluje peníze

V současné době Místní akční skupina Krajina srdce připravuje výzvy k předkládání projektů. Je proto nejvyšší čas, aby si obce, neziskové a církevní organizace či podnikatelé připravovali své rozvojové projekty. V červnu budou vyhlášeny následující výzvy:

Zlepšení estetického vzhledu obcí – Budou podporovány projekty zaměřené na podporu obnovy veřejných prostranství a na zlepšení estetického vzhledu obcí ve smyslu zlepšení stavu a údržby ozelenění včetně nákupu nezbytné techniky. Dále na podporu obnovy menších, pro venkov charakteristických staveb.

Zlepšení stavu obecní infrastruktury – Budou podporovány projekty, které budou zaměřeny na rekonstrukci a výstavbu místních komunikací III. a IV. třídy a na budování sítí bezdrátového veřejného rozhlasu.

Podnikatelské aktivity nezemědělců – Budou podporovány projekty zaměřené na podporu zakládání nových a rozvoj existujících pod-

koordinátorka plánovacích setkání s veřejností, Marie Kovalová, Markéta Čablová – pracovnice brněnské Nadace Partnerství, Jaroslav Krejčí za

dnes možno využívat pro různorodé aktivity různorodých zájmových skupin.

Zdeněk Sedláček

Pohledy do léta

Blíží se léto, prázdniny jsou na spadnutí a my se opět rozjedeme do nejrůznějších koutů naší planety. A přestože víme, že v době e-mailů a esemesek je již posílání pohledů zastaralé, moderní a snad i drahé, vyhlašujeme již třetí ročník soutěže POHLEDY Z CEST. Ona totiž žádná esemeska ani e-mail takový dálkou, sluncem a dobrodružstvím vonící pohled nenahradí.

V čem tedy soutěžit spočívá? Jako v minulých letech, tak i letos vás prosíme o jediné, zašlete nám ze své dovolené pohled a nezapomeňte připojit i nějaký originální vzkaz. Ty nejzajímavější pohledy z léta uveřejníme v Našem domově a absolutní výherce opět obdrží pěknou knihu.

—red—

Modrá pyramida

BYDLENÍ PRO KAŽDÉHO

HYPOÚVĚR

**1 000 000 Kč – 5 950 Kč/měs.
500 000 Kč – 2 975 Kč/měs.**

**Martina Pejlová
Tel.: 728 720 130**

Květen v Základní a mateřské škole Sedlec-Prčice

29. dubna odjízďeli žáci 1. stupně na tradiční **turnaj v kopané Mc Donald s Cup** s cílem postoupit z okrskového kola do kola okresního. Turnaj se hrál v Benešově na umělém trávníku a zúčastnilo se ho 15 škol. Postoupit znamenalo umístit se do 5. místa. Začali jsme dobře, když v prvním utkání jsme jasně zvítězili 3:0 nad ZŠ Netvořice, v dalším utkání jsme sice těsně prohráli se ZŠ Jiráskova Benešov, a i když jsme velmi smolně prohráli i další zápas se ZŠ Miličín, díky lepšímu skóre jsme postoupili mezi nejlepších 8 mužstev. Další smůlu jsme měli i v dalším utkání, když jsme byli opět lepším družstvem a prohráli jsme se ZŠ Pyšely, opět těsně 0:1. Nedostali jsme se sice mezi 4 nejlepší, ale ještě zbýval boj o poslední postupové místo. Podařilo se nám porazit ZŠ Votice a výhrou v posledním zápase se ZŠ Čerčany jsme mohli kýžený postup vybojovat. Dostali jsme opět velmi laciný gól, a i když se nám podařilo vyrovnat, na vítězství jsme již nedosáhli. A tak o konečném postupu museli rozhodovat až pokutové kopy a smůla nás neopustila ani v nich. V 7. sérii jsme penaltu neproměnili, zatímco soupeř ano, a tak jsme obsadili sice pěkné 6. místo, které ovšem bylo první nepostupující. Škoda, protože ve většině utkání naši chlapci a 1 dívka byli lepší než soupeř. Snad se nám to podaří příště. Smutni jsme odjízďeli z Benešova, a tak útechou byly alespoň ceny pro všechny žáky a sponzorované občerstvení od firmy Mc Donald.

5. května zakončili žáci druhé a třetí třídy **deset lekcí plaveckého výcviku** pod odbornným vedením, při kterém se někteří zdokonalili v plavání, jiní se zbavili strachu z vody a hloubky, ale hlavně všichni udělali něco pro své zdraví.

13. května se žáci osmých a devátých tříd zúčastnili v Benešově výukového programu **„Láska ano, děti ne.“** Žáci devátých tříd si po skončení tohoto programu prošli ještě naučnou stezkou na Konopišti a osmé třídy si ve Vrchotových Janovicích prohlédly park a také zámek.

Na 14. května byla pro žáky osmých tříd připravena **beseda s pracovníci úřadu práce** na téma volba povolání. Žáci pozorně vyslechli připravený program a pak se rozpoutala velmi zajímavá diskuze na základě dotazů, které si žáci připravili a na které chtěli znát odpověď.

15. května se žáci pátých tříd rozjeli do tábořského divadla, aby zhlédli pestré a zábavné pásmo hudby, písniček, scének, vtipných dialogů a klaunských hudebních výstupů **„Kuk a Cuk a tak dále“**. Představení nebylo jen pasivní dětskou zábavou, ale děti byly nenápadně vtahovány do hry, která vrcholila soutěžemi. Všem se takové představení líbilo a přijeli velmi spokojení.

V úterý 20. května vyjeli žáci třetí a čtvrté třídy jako první na školní výlet. Za svůj cíl zvolili hrad Zvíkov, projížďku lodí kolem Zvíkova a prohlídku zámku Orlík.

V pátek 23. května žáci sedmých ročníků zamířili na zámek v Jindřichově Hradci a do Muzea rekordů a kuriozit v Pelhřimově.

Ten samý den se mohli žáci osmých tříd přihlásit a vyzkoušet si testy SCIO, které se skládají ze tří oblastí – matematika, český jazyk a všeobecné znalosti. Testy trvaly čtyři vyučovací hodiny a jistě kladly na žáky značné nároky. Po vyhodnocení bude každému jednotlivě sděleno, jak si v jednotlivých oblastech vedl.

27. května se rozjely děti z první a druhé třídy do Prahy na svůj letošní výlet. Jejich cílem byla zoologická zahrada, která v poslední době znamenala mnoho změn a nabízí široké spektrum možností k seznámení se životem zvířat z celého světa.

Ve středu 28. 5. probíhalo na naší škole sportovní odpoledne, kdy žáci prvního stupně soutěžili v lehkooletickém trojboji – hod míčkem, skok do dálky a běh na 50 metrů. Každý se snažil, každý chtěl vyhrát, neboť 20 žáků pojede 4. června reprezentovat naši školu v oblastním kole ve Voticích. První místa ve třídě a v kategorii chlapci nebo dívky získali tyto žáci: 1. třída – Dřevojan Lukáš, Hampeštová Klára

2. třída – Stehlík Michal, Pešková Lada

3. třída – Dubský Petr, Dvořáková Pavlína

4. třída – Šmejkal Petr, Zoulová Andrea

5. třída – Kabiček Pavel, Rodějová Kristýna. Vítězům blahopřejeme. Na všechny čekal diplom a drobná odměna.

Ve středu 28. 5. se vydali žáci 9. ročníků na školní výlet do NP Šumava. První část výletu

byla pojata turisticky, výletníci vystoupali k nádhernému Prášílskému jezeru a poté na horu Poledník. Po krátké zastávce v Sušici následovala část historická – návštěva hradu Rábí. Ve stejný den vyjeli na výlet i žáci šesté třídy. Jejich cílem bylo nedaleké Konopiště. Děti nejen zhlédly zámek, ale zúčastnily se doprovodného programu – práce na hrnčířském stroji. Každé dítě si samo mohlo zkusit práci na hrnčířském kruhu a vytvořit si za pomoci instruktora hezký výrobek, který si odnesly domů.

30. května byl pro všechny žáky připraven „Den dětí“. Hned první dvě vyučovací hodiny se všichni žáci shromáždili v kulturním sále, aby zhlédli filmové představení Ratatouille.

Pak následovala různá sportovní klání ve vybíjené, fotbalu, přehazované atd. Některé třídy měly připravený vlastní program pod vedením svých třídních učitelů. Na závěr byl připraven oheň, kde si děti mohly opéci špekáčky. Pro všechny třídy byla připravena sladká odměna.

Poděkování patří panu Kroužilovi, který věnoval sladkosti pro každou třídu.

KALENDÁRIUM

* 5. 6. 1865 Český Brod, **Antonín Balšánek – český architekt.** Byl významným představitelem architektury přelomu 19. a 20. století. Studoval na Českém vysokém učením technickém, kde zastával i místo profesora, a na AVU. V jeho dílech dominuje inspirace renesancí a barokem, stal se rovněž přední postavou secese v architektuře. V jeho tvorbě často rezonují reminiscence na české stavební památky, které podrobně studoval a často kresebně dokumentoval. Byl autorem řady odborných publikací a příspěvků do odborných časopisů. Dle jeho návrhu bylo postaveno městské divadlo v Plzni a Městské muzeum v Praze (1899–1902), podílel se na regulaci Malé Strany a Hradčan v Praze, je autorem návrhu výzdoby mostu Legií (1901), účastnil se na stavbě Obecního domu v Praze, městského divadla v Pardubicích aj.

* 5. 6. 1953 Ostrava, **Jaromír Nohavica – písničkář, básník, textař, překladatel.** Narodil se v muzikální rodině, kde se často zpívalo a hrálo. Otec, novinář a básník, ho směřoval ke vzdělání a zpřístupnil mu svět tehdejší inteligence. Poměrně brzy dostal příležitost psát písňové texty pro ostravské zpěvačky a zpěváky pop-music. V roce 1981 se o Nohavicovi dozvěděl odborný svět, když pro Marii Rottrovou otextoval píseň „Lásko, voníš deštěm“. Přes protesty celé rodiny tehdy šel na „volnou nohu“ jako textař. Jeho písně podpořené pokorným, přesvědčivým zpěvem a účelnou hrou na kytaru si ihned získaly své posluchače. Tematická šíře textů je pro Jaromíra Nohavicu typická. Najdeme vedle sebe písničky milostné, z vojny, s historickým námětem, o sportu, zhudebněné básně (Bezruč, Blok) a překlady ruských písničkářů Vladimíra Vysockého a Bulata Okudžavy. Hudební podklad je také rozmanitý – od lidového nápěvu k šansonu, od blues k valčíku, patrně jsou východní vlivy. S Nohavicovými písněmi se lidé ztotožnili, protože dokázaly nejen vyjádřit zpěvákovi vnitřní pocity, ale i trefně pojmenovat společenskou situaci – ať už přímo nebo přes náznaky (písňe sportovní, trampské). Mnoho jeho textů již stačilo zlidovět. V anketě Největší Čech obsadil 49. místo.

5. 6. 1947 vyhlásil americký ministr zahraničí George Marshall plán americké pomoci Evropě k obnově válkou zničené ekonomiky všeobecně známý jako **Marshallův plán**.

* 6. 6. 1938, **Miroslav Barták – grafik, kreslíř a karikaturista.**

6. 6. 1991 byl v Jihlavě otevřen **první supermarket v Československu**. Pod názvem Mana jej zprovoznila nizozemská firma Ahold.

6. 6. 2001 se v Dušejově na Jihlavsku objevil **první případ nemoci šílených krav (BSE)**. Potvrzen byl o měsíc později.

* 7. 6. 1952, **Václav Hudeček – český houslový virtuóz.**

8. 6. 1990 se konaly v Československu **první svobodné volby**. Vítězem v Česku se stalo Občanské fórum (OF), na Slovensku Veřejnost proti násilí (VPN). Voleb se zúčastnilo 96,79% voličů.

10. 6. 1955 byl zřízen Ústav jaderného výzkumu v Řeži u Prahy, středisko domácího atomového

výzkumu. V roce 1957 zde byl uveden do provozu první československý jaderný reaktor.

10. 6. 1942 – jako odvetu za atentát na říšského protektora R. Heydricha vypálili němečtí vojáci českou vesničku **Lidice** poblíž Kladna. Vyvraždili její mužské obyvatele a ženy a děti poslali do koncentračních táborů.

10. 6. 2005 odvysílala Česká televize finálový večer ankety **Největší Čech**. Nejvýznamnější osobností Čech, Moravy a Slezska zvolili diváci v SMS hlasování Karla IV, a to i přes to, že historici napadli jeho český původ.

* 13. 6. 1595 Lanškroun, **Jan Marek Marci z Kronlandnu – filozof a přírodovědec doby pobělohorské**, polyhistor vážený v celé vědecké Evropě. Původní profesí lékař, byl profesorem a pravděpodobně i děkanem lékařské fakulty na pražské univerzitě. Jeho jméno bylo natolik známé a ceněné, že byl zván Hippokratem Čech. Vynikl věcnými výklady mozkových příčin epilepsie, požadavkem klinické diagnózy, přirozené terapie apod. Věnoval se matematice, astronomii, fyzice. Svě fyzikální poznatky dovedl zpětně aplikovat v medicíně (mechanický přístroj na měření tepů, výklad mechanismu zlomenin). Marciho práce znal například Christian Huygens, svou práci poslal Jan Marek i Galileovi a osobně se také setkal s objevitelem krevního oběhu Williamem Harveyem, který navštívil roku 1636 Prahu. Roku 1654 se Marci stal osobním lékařem císaře Ferdinanda III. a je pravděpodobné, že proslulá anglická Královská společnost (Royal Society) mu hodlala nabídnout své členství. Než se tak mohlo stát, Jan Marek Marci zemřel.

14. 6. 1948 (60 let) byl zvolen **prezidentem Československé republiky Klement Gottwald**. Den nato nově zvolený prezident jmenoval novou vládu v čele s Antonínem Zápotockým.

18. 6. 1942 – němečtí nacisté provedli **útok na kostel sv. Karla Boromejského v Praze**, kde se skrývali strážníci atentátu na Heydricha.

20. 6. 1976 – ve finálovém zápase na mistrovství Evropy v kopané v Bělehradě tým Československa zvítězil nad Německem na pokutové kopy 5:3 a **stali jsme se mistry Evropy**. Doslova šok způsobili českoslovenští fotbalisté. Počínaje čtvrtfinálovým vyřazením Sovětů, kteří díky tomu museli poprvé v historii oželet účast na závěrečném turnaji, přes semifinálové zdolání holandských hvězd a konče porážkou německého favorita, úřadujícího mistra světa a Evropy. Legendární Panenkův dlouháček obletěl celý starý kontinent. Nejen Němci prožívali zklamání. V ještě větší beznaději se ocitl domácí tým Jugoslávie, pro který zbylo pouze 4 místo. Náš tým tvořili: 1 – Ivo Viktor, 2 – Karol Dobiaš, 3 – Jozef Čapkovič, 4 – Anton Ondruš – kapitán, 5 – Ján Pivarník, 6 – Ladislav Jurkemik, 7 – Antonín Panenka, 8 – Jozef Móder, 9 – Jaroslav Pollák, 10 – Marián Masný, 11 – Zdeněk Nehoda, 12 – Koloman Gögh, 13 – Jozef Baroš, 14 – Pavel Biroš, 15 – Dušan Herda, 16 – František Veselý, 17 – Ján Švehlík, 18 – Dušan Galis, 19 – Ladislav Petráš, 20 – František Štambachr, 21 – Přemysl Bičovský, 22 – Alexander Vencel a Václav Ježek – trenér.

21. 6. 1968 (40 let) bylo na území Československa bylo zahájeno cvičení armád států Varšavské smlouvy nazvané Šumava.

21. 6. 1991 odjel z Československa poslední transport se sovětskými vojáky a jejich technikou.

23. 6. 1955 byla v Praze byla zahájena 1. celostátní spartakiáda.

* 24. 6. 1855 Vysoké Veselí, **Jan Deyl – zakladatel moderní české oftalmologie**. Byl profesorem očního lékařství na Univerzitě Karlově. V praxi se zabýval zejména oftalmoneurologickými výzkumy, angiosklerózou sítnice, tuberkulózou oka a jinými očními infekčními chorobami. Všeobecně je znám svou obětavou sociální péčí o nevidomé – jako zakladatel slavného Deylova ústavu v Praze na Malé Straně v roce 1910.

24. 6. 1942 nacisté srovnali se zemí **obec Ležáky** ve východních Čechách, v jejíž blízkosti byl ukryt tajný vysílač československých výsadkářů. Dospělí obyvatelé byli zastřeleni, děti odvezeny do Německa na převýchovu.

* 26. 6. 1918, **Jiří Krejčík – filmový režisér a scenárista**.

Po maturitě studoval na pražské technice. Během druhé světové války pracoval u soukromé firmy a jako statista se dostal do barrandovských ateliérů. Později zatoužil po vlastní režijní práci. Nejprve natočil několik reklamních a krátkých filmů (*Každý má své místo, Naši havíři, Kováci, Dvěřou k míru*). K hrané tvorbě přestoupil v roce 1947, když natočil snímek na motivy Nerudových Povídek malostranských *Týden v tichém domě*. Následovaly filmy *Ves v pohraničí, Svědomí*, dobovou ideologií poznamenané snímky *Nad námi svítá a Frona*. V roce 1958 realizoval adaptaci divadelní hry polské autorky Gabriely Zapolské *Morálka paní Dulské*, v níž vytvořila jednu z posledních filmových rolí Zdeňka Baldov. Zároveň přispěl krátkým snímkem *Glorie* do povídkového filmu *O věcech nadpřirozených* (1958), ve kterém se společně s Jaroslav Machem a Milošem Makovcem pokusil adaptovat krátké prózy Karla Čapka. Za povídku *Glorie* získal cenu na MFF v Locarnu. Vrcholem jeho tvorby je však snímek *Vyšší princip*, odehrávající se během tzv. heydrichiády. Snímek získal řadu ocenění. Následoval povídkový film *Čintamani a podvodník*, v němž se vrátil ke Karlu Čapkovi, komedie *Svatba jako řemen*, adaptace hry Seana O'Caseyho pod názvem *Pension pro svobodné pány*, povídkový film *Hry lásky šálivé* a kriminální film *Podezření*. Dalším z vrcholů Krejčíkovy tvorby se stal snímek *Božská Ema*, v němž volně zpracoval některé momenty ze života slavné operní pěvkyně Emy Destiniové. Objevil se i jako herec v několika filmech (*Slavnosti sněženek, Pelíšky*). Jiří Krejčík, jeden z našich největších režisérů, je charismatický člověk a mezi herci se o něm vypráví řada úsměvných historek.

† 27. 6. 1950, **Milada Horáková – československá politička, odpůrkyně komunistického režimu**. Byla komunistickou vedoucí stranou popravena. V anketě Největší Čech obsadila 36. místo.

29. 6. 1945 podepsali českoslovenští představitelé v Moskvě dohodu o odstoupení Zakarpatské Ukrajiny Sovětskému svazu.

30. 6. 1971 se František Venclovský stal prvním Čechoslovákem, který přeplaval průliv La Manche.

V Dobrošovicích si připomenou 630 let od založení obce

Dne 5. 7. si Dobrošovičtí připomenou 630 let od založení své obce. Oslavy, kterých se ujali místní hasiči, začnou již od rána. V 10 hodin by měla být slavnostně vysvěcena zrekonstruovaná kaplička na návsi a poté se bude po celý den konat řada společenských, sportovních a kulturních akcí. Chybět samozřejmě nebude ani muzika a dobré občerstvení a jsou připraveny i upomínkové předměty.

Je to již 630 let, kdy se šlechtic jménem Dobroš rozhodl usadit mezi Sedlcem a Jesenicí a postavit si zde tvrz. Ta se sice do dnešních dnů nedochovala, zato je nám známo, kde pravděpodobně stávala. Bylo to v místech dnešní návsi,

tam, kde dnes stojí kaplička (dochovaly se zbytky vodního příkopu, jímž byla tvrz obehnaná). Proto při plánování oslav 630. výročí založení své obce Dobrošovičtí na svou kapličku pamatovali. Vždyť do ní dřevou střechou již léta zatékalo a fasáda byla již také oprýskaná. Přesto, že nevyšla žádost o dotaci na opravu, místní se nevzdali. Dům od domu obešli svou obec a vybrali kolem 14 tisíc. Za ty peníze pak šikovní dobrošovičtí chlapi kapličku z gruntu opravili.

A tak pokud máte v Dobrošovicích své kořeny a nebo jsou vám tato vesnička a lidé v ní žijící blízcí, udělejte si 5. července čas. Tady to totiž bude jistě stát za to.

Alice Valsová

Ochránci přírody kosí orchideové louky na Drahňovických mokřadlech

S přicházejícím létem a odrůstající travou přichází období seči luk. Český svaz ochránců přírody Vlašim připravuje sečení orchideových luk i na Drahňovických mokřadlech.

Drahňovická mokřadla nalezneme na sever od obce Drahňovice v hluboce zařízlém údolí Křešického potoka. Zdejší louky jsou kvalitní ukázkou mokřadních luk s typickou květenou, v rámci Podblanicka se jedná o výjimečnou lokalitu. Z vzácných a zvláště chráněných rostlin mokřadů zde roste česká orchidea prstnatec májový nebo suchopýr úzkolistý, význačný bílým chmýrem. K vzácnějším rostlinám zdejších mokřadních luk patří i ocún jesenní, který ovšem kvete až na podzim.

Obhospodařování mokřadních luk představuje velký podíl ruční práce, proto nebyla mokřadla dlouhodobě sečena a vzácných rostlin ubylo. Drahňovická mokřadla nyní obhospodařuje Český svaz ochránců přírody Vlašim v rámci programu pozemkového spolku. Obnova sečení luk by nebyla možná bez spolupráce s vlastníky pozemků a vstřícnosti občanů Drahňovic. Díky pravidelnému sečení se tak návštěvníci při procházce mohou kochat květy kohoutků a čertkusů nebo se zaposlouchat do hlasu žab, osidlujících některou z nově vybudovaných tůň.

Martin Klaudys

ZVEME VÁS NA FOTBAL

Jaro 2008

Rozlosování „A“ mužstva v krajské I. B třídě skupiny D

24. kolo	8. 6.	Ne	17:00	Sokol Zásmyky	doma
25. kolo	15. 6.	Ne	17:00	FC Graffin Vlašim	hřiště T. Štěpánov
26. kolo	22. 6.	Ne	17:00	FK Kavalier Sázava	doma

Rozlosování družstva dorostu v krajské I. A třídě skupiny D

24. kolo	7. 6.	So	10:15	Spartak Rožmitál	venku
25. kolo	15. 6.	Ne	10:15	Spartak TOS Žebrák	doma
26. kolo	22. 6.	Ne	10:15	FC Jílové	venku

Rozlosování „B“ mužstva okresní soutěže IV. třídy, oddíl B

24. kolo	8. 6.	Ne	17:00	Svoboda Ratměřice B	venku
25. kolo	15. 6.	Ne	17:00	FK Budenín	doma
26. kolo	22. 6.	Ne	15:00	Sokol Louňovice p. Bl.	venku

Rozlosování krajské I. A. tř. starších žáků C a mladších žáků C Začátky žákovských zápasů 9:30 hod. (starší) a 11:10 hod. (mladší)

24. kolo	8. 6.	Ne	9:30	FC Zenit Čáslav B	venku
25. kolo	14. 6.	So	9:30	FC Graffin Vlašim	doma
26. kolo	21. 6.	So	9:30	FK Kolín B	venku

Přijďte podpořit naše týmy.

Další informace a tabulky naleznete na internetových stránkách ČMFS www.fotbal.cz.

Běh proti rakovině se v Sedlci-Prčici konal již po desáté

Za nádherného slunečního počasí, ale minimálního zájmu občanů, se v neděli 1. června 2008 uskutečnil v našem městečku již 10. ročník běhu proti rakovině, tentokrát pod názvem BĚH NADĚJE. Přesně ve 14 hodin se na trať ze sedleckého náměstí do Prčice a zpět vydalo ve dvou vlnách 60 účastníků na kolech, pěšky, se psy i s malými dětmi v kočárku. Nejstarším přispívajícím byla paní Marie Nouseková (1936), ale nejstarší účastnicí byla paní Jana Pištěková (1940), která absolvovala trať na kole. Nejmladším účastníkem byl teprve pětiletý Štěpánek

Bartoš, který celou trasu prospal v kočárku. Všichni tři dostali věcné odměny, které věnovala lékárna PhMr. Trnobranská a Mgr. Halló.

Odbor ASPV, který celou akci ve spolupráci s městským úřadem organizoval, zaslal na účet Běhu naděje částku 4 840,- Kč složenou z příspěvků jednotlivých účastníků.

Hlavním sponzorem akce byla firma SaM silnice a mosty Česká Lípa, a.s., která se zabývá výstavbou, rekonstrukcí a opravami silnic a mostů a Městský úřad Sedlec-Prčice.

Na materiální zajištění přispěli:

ŘEZNICTVÍ Kauckých, SMÍŠENÉ ZBOŽÍ Cifrainovi, Mgr. Trnobranská – lékárna Sedlec, Potraviny FLOSMAN, CUKRÁŘSTVÍ Konopiská-Dejmalík, DANDY BAR Danešovi, Mgr. Miroslav Halló – včelař a TJ Sokol

Děkujeme všem účastníkům, sponzorům i týmu organizátorů, kteří odvedli opět výbornou práci.

Josef a Miluše Sládkovi

fotografie k článku na následující straně

fotografie k článku z předchozí strany

Co se kde děje, co se kde koná?

SRAZ LHOT A LEHÔT

Město Žilina a obec Žilinská Lehôta srdečně zvou ve dnech 4., 5. a 6. července 2008 všechny obyvatele Lhot a Lehôt na 28. sraz těchto obcí. Informace naleznete na www.lopuch.cz a www.lhoty.cz.

KUBEŠOVA SOBĚSLAV

14. ročník populárního mezinárodního festivalu dechových hudeb se koná ve dnech 19. až 20. 7. 2008.

LIDÉ BEZ DOMOVA

Městské muzeum Sedlčany Vás zve na výstavu, která je věnovaná 65. výročí vystěhování Sedlčanska během 2. světové války. Výstava bude otevřena od 12. 6. do 21. 9. 2008.

CESTA POHÁDKOVÝM LESEM

Všichni malí i velcí jsou zváni 15. 6. do Petrovic na již 24. ročník cesty pohádkovým lesem. Začátek je od 13,30 hodin.

SLAVNOSTI ROSA

K červnu již neodmyslitelně patří sedlčanská Rosa. I letos se budou od pátku 20. 6. do neděle 22. 6. konat po celých Sedlčanech zajímavé akce, samozřejmě nebude chybět páteční slavnostní zahájení a ohňostroj.

CHOBOTCAP

Kvasejovští hasiči pořádají 21. 6. první ročník hasičského turnaje nad hrází rybníka. Přípraveny budou zajímavé soutěže pro zábavu a samozřejmě také dobré občerstvení.

ZPÍVÁNÍ DO LESA VE VLETICÍCH

28. 6. se ve Vleticích uskuteční další z velkých kulturních akcí. Vystoupí zde: Filharmonie Bohuslava Martinů s dirigentem Romanem Válkem, Pavel Žalman Lohonka, J. Pavlica a Hradišťan, Pavlína Jiřiová, Hana a Petr Ulrychovi, Tonda Hlaváč, Pavel Malina, Vlasta Redl, Petr Bende, Gipsy CZ.

ČESKO-SLOVENSKÁ DISKOTÉKA

4. 7. od 21 hodin. Diskotéka rádia Blaník v zámeckém parku Prčice. DJ Vláda Slezák.

FOLKLORNÍ DNY VE VYSOKÉM CHLUMCI

Zveme Vás na vystoupení folklorních hudeb-

ních, pěveckých a tanečních souborů v prostorách skanzenu na Vysokém Chlumu. Koná se 5. 7. 2008.

HRÝ BEZ HRANIC

5. 7. 2008 pořádá SDH Pikov ve spolupráci s Městysem Borotín již 6. ročník Her bez hranic, které se konají v Borotíně na hřišti u ZŠ. Celé odpoledne zajištěna hudba a občerstvení. Večer taneční zábava.

BRUTUS

5.7. 2008 – zábava s oblíbenou rockovou kapelou od 21 hodin v zámeckém parku v Prčici.

SEDLČANSKÝ ROCKFEST

12. 7. 2008 od 16,30 hodin v areálu U Zahrádek v Sedlčanech postupně zahrají kapely: Znouzecnost, Peshata, Rock Wonder, Volant, Haluzz, Matyas. Přijďte se pobavit.

KVĚTY 2008

Ve dnech 10. 7. – 13. 7. 2008 pořádá výstaviště v Lysé nad Labem již 12. celostátní výstavu květin a oblíbené zahradnické trhy.

TURNAJ O POHÁR ČESKÉHO MERÁNU

26. 7. 2008 od 13 hodin se na Starce uskuteční 5. ročník turnaje dvojic v petangue. Přihlášky u P. Dejmálíka (317834486) do 20. 7. 2008.

Lidové pranostiky na červen

1. 6. Pohoda na Nikodéma – čtyři týdny dešťů za nima.
3. 6. Jaké počasí o svatém Erazimu, takové bude i v příští zimu.
5. 6. Kolem svatého Bonifáce včela sbírá medovice.
6. 6. Svatý Bonifác (5. 6.), Norbert (6. 6.) a Robert (7. 6.) jsou malí ledoví muži.
7. 6. Robertovo hřmění počasí změni. Hřmí-li přes den, k lepšímu, noční hřmání vodu přihání.
8. 6. Svatý Medard vždy jen dobré víno pije a vodu nechává, ať se kam chce lije. Tak jak na svatého Medarda bouří, tak se celý měsíc po tom bouřky souží.
11. 6. Svatý Barnabáš na trávu nezapomíná, onť nejdelší den i trávu mívá.
12. 6. Svatá Tonička mívá často uplakaná očička.
13. 6. Svatý Antonín pevně veslo třímá, často na něj hřmí.
15. 6. Na svatého Víta hlava ještě nedoléhá, u paty již svítá. Svatý Vít bere ptákům písťalky.
19. 6. Svatí Gervázi a Protázi po loukách kopce sena rozhází.
22. 6. Na Deset tisíc rytířů deset tisíc kapek.
23. 6. Na svatou Agripinu odpočívaj jen ve stínu.
24. 6. Když svatojánská muška pěkně se leskne a svítí, bude počasí pěkné a můžeme do

přírody na tanec jít. Není-li ji však do svatého Jana vidět, budeme v chladnu a dešti doma sedět.

Čím dříve před svatým Janem hříby rostou, tím dříve před Vánoce sněží. Před svatým Janem modli se o dešť, po něm přijde bez říkání.

25. 6. Svatý Ivan bývá plačtivý pán.

26. 6. Svatý Jan Burián mlátí bez cepů (krupobití).

27. 6. Jaké počasí na Ladislava bývá, takové se příštích sedm neděl skrývá.

29. 6. Svítí-li slunce na Petra a Pavla, padají do pšenice dukáty.

- Nejkrásnější loukou je louka červnová.
- Co vyrostе v červnu na louce za den, roste jindy po týden.
- Jaká parna se v červnu dostaví, tak se i prosincové mraky postaví.
- Pak-li červen suchem mokro převyšuje, dobrým vínem sudy naplňuje.
- V červnu blýská-li se, hřmí, sedlák spokojeně dřímá.
- Pláče-li červen a neoschne žitko, v zajících, koroptvích budem mít řídko.
- Netřeba v červnu o dešť prositi, přijde, jak začnem kositi.
- Když žito mnoho kvete, chléb v truhle plesniví.
- Červnové větríky – časté dešťky.
- V červnu deštivo a chladno způsobí rok neúrodný snadno.

ČERVENEC 2008

[illegible]

Cítát na tento měsíc:

Již od mládí je třeba mít před očima stáří.

Gaius Lucilius

Oživme turistický oddíl při TJ Sokol Sedlec-Prčice

Setkání příznivců turistiky a nejenom pochodu, ale i výletů za poznáváním, se uskuteční v Ateliéru Prčice v posledním červnovém týdnu, přesný termín bude v informační vývěsce TJ Sokol Sedlec-Prčice na náměstí v Sedlci a v Prčici a také v Ateliéru.

Seznámíme případné zájemce s výhodami členství v KČT.

Příznivců pochodu Praha-Prčice je mnoho, to jsme mohli vidět na vlastní oči v sobotu 17. května. Pro zdraví bychom měli ale také chodit i jinak. Jak? Pravidelně. Potom bychom nebyli chůzí znaveni

a měli bychom ještě více zážitků. S takovou myšlenkou se mohou uskutečnit turistické výlety na zajímavá místa v blízkém i vzdáleném okolí. Zveme proto všechny příznivce pěší turistiky na neformální setkání. Nápadům a námětům se meze nekladou a možná se počne něco, za co v budoucnu budeme rádi, že máme. Není vždy dobře člověku samotnému. Na cestách je někdy příjemné se podělit o příjemné zážitky v přírodě s někým, kdo má společný zájem. Pro děti je pobyt v přírodě s náležitou aktivitou určitě také přínosný. Proto budou vítáni i maminky a tátové s dětmi. Turistika nabízí

možnost nejen poznávání, ale i soutěžení. Turistický závod může být i pro mládež zajímavý. V jednom turistickém odboru je možno pěstovat různé aktivity. Je možno se scházet i podle zájmu a věku.

Můžeme si jenom přát, aby štěstěna svedla dohromady ty správné lidičky ve správný čas. Také bychom chtěli touto cestou poděkovat za odbor Klub přátel dlouhých kilometrů zastupitelstvu města Sedlec-Prčice za podporu naší činnosti.

Prejeme Vám, abyste ze svých cest vždy ZDRAVÍ DOŠLI!

za KPDK mfd

UHLÍ PÍSKY
OD ČERTA

JARNÍ SLEVY

KAŽDÝ MĚSÍC SOUTĚŽ

0 20.000,- Kč

VOLEJTE ZDARMA 800 500 505

Ukládání uhlí v suché hale! V dešti rozvoz pod plachtou! Skládání uhlí dopravníkem!

☎ 317 812 216, 777 922 312, 602 582 222 **SKLAD VOTICE, DOPRAVNÍ UL.**

Vyherci soutěže z dubna 2008: p. Filip, ul. Na Leškově, Neretkov; p. Sládek, Olbramovice; p. Troler, Krásová Hora; p. Černost, Divišov; p. Dvořák, Luby

Dne 15. června uplyne 10 let,
co nás navždy opustila naše drahá sestra

Marie Málková.

Stále vzpomínají sestry
a synové s rodinami.

Rodina Pištěkova děkuje touto cestou
všem, kteří se přišli naposledy rozloučit
dne 14. 5. 2008

s paní

Marií Pištěkovou
z Prčice.

Zvláštní poděkování patří pohřební službě
p. Suka, hudebníkům za hudební doprovod
a P. Františku Masaříkovi za slova útěchy.
Děti s rodinami

Důležitá telefonní čísla

- Hasiči **150**
místní pohotovost **602 666 150**
- HZS Kladno **950 870 444**
- Lékařská záchranná služba **155**
- Policie ČR **158**
Obvodní odděl. Votice **317 812 275**
- Univerzální – Pro hlášení nehod všeho druhu **112**
- Středočeská energetická – pohotovost **840 850 860**
- Středočeská plynárenská – pohotovost **317 814 513**
- Centrální ohlašovna poruch – plyn **1239**
- Městský úřad Sedlec-Prčice, podatelna **317 834 384**
mobil: **722 128 780**
- Služby s.r.o. **317 834 514, 731 406 450**
- Zeos – vodovod (Po-Pá 6-15 hod) **317 834 320**
mobil: **603 812 698**
- Veterinář – MVDr. Šonka **603 817 898**

Rodina Kryštofova tímto děkuje panu
primáři MUDr. Janu Zemanovi, lékařům,
sestrám i ostatnímu zdravotnímu perso-
nálu za vzornou péči, s jakou se starali
o pana Josefa Bartoně z Včelákovy Lhoty
během jeho hospitalizace v LDN Prčice.

Rodina Kryštofova a Bartoňova děkuje
všem, kdo se přišli rozloučit

s panem

Josefem Bartoněm
z Včelákovy Lhoty.

Dále děkujeme pohřebnímu ústavu pana
Františka Suka za vzorné vypravení
pohřbu a P. Františku Masaříkovi
za hezká slova rozloučení.